

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM

NR. 07 - 102.ÅRGANG 19.04.16 - 03.0.16

SKJEBNEVÅR:
Sit blar ikke opp alene for
å redde Moholtkjellerne

PORTRETT MED
Rulleskøytemannen

Bunnpris havner på bunn
i studentenes pristest

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Martin Gundersen - Tlf: 477 56 515
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Synne Hammervik - Tlf: 955 20 352
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Halvor Haugan nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Kristian Gisvold reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Benedikt Javorovic kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Jahn Ivar Kjølseth

FORSKNINGSREDAKTØR
Kala Sørlund

MUSIKKREDAKTØR
Anna Melkild musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Annliken Larsen fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Andrea Gjerdre grafisk-sjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Ingrid Skogholt debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Fredrik Andersen - Tlf: 920 52 309
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Torjus Lunde Bredvold - Tlf: 482 17 454
redaksjonssjef@studentmediene.no

DESK
Tonje Jacobsen (sjef), Finn Brynstad, Anders Pásche,
Linn Danielsen Evjemo, An Nguyen, Sunniva Heim,
Jens Erik Vaaler

JOURNALISTER
Halvor Haugan, Tora Olsen, Fredrik Bakke, Olav Mydland,
Tore Becker, Frida Rystad, Ingeborg Nyrud, Silje Bjellvåg,
Ivan Vulchanov, Anna Vidarsdottir, Prathesh Thamochar-
ampillai, Henriette Sandberg, Kristian Gisvold, Jahn Ivar
Kjølseth, An Nguyen, Mari Wigdel, Ola Haugstad, Idunn
Saltnes Skjerdingsstad, Mats Vederhus, Emma Rødli,
Anna Melkild, Ludvig Furu, Emma Johnsen Rødli, Live
Skartveit, Emilie Pedersen, Trym Kjøs

FOTOGRAFER
Hanne Grønnestad, Hans Fredrik Sunde, Hedda
Rysstad, Jonas Halse Rygh, Lasse Georg Tønnessen,
Linea Bancel

ILLUSTRATØRER
Christian Høkaas (sjef), Nora Birgitte Johansen,
Lars Martin Rossvik, Eirin Mari Fossoy, Inger Sidonia
Krajci, Katrine Gunnulfsen

GRAFIKERE
Hilde-Katrin Hagen Fjærtøft, Ingvid Olausen, Anne
Garvoll, Yordana Jakobsen, Torgeir Bell

KORREKTUR
Anders Pásche (Sjef), Finn Brynstad, Idunn Skjerdings-
stad, An Nguyen, Miriam Nesbø

FORSIDE
Christian Høkaas

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eitsjølvestendig organ for studentar, utgjeve av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv om dei er ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/dusken.no

@dusken.no

Ponni? Hjort? Reinsdyr?

LEDER

Om Moholtkjellerne

12. mai vil Moholtkjellernes framtid i stor grad avgjøres. Hvorvidt det blir nye år med fulle teknologer i blant mursteinsbyggene, eller om hele tilbudet legges ned er nå uvisst. De 17 lokalene har siden 60-tallet vært et yndet møtested for spesielt første- og andreårstudentene ved Gløshaugen.

Til denne utgaven av Under Dusken sier leder av Velferdstinget Maiken Størkesen at «spørsmålet (er) om man skal bruke alle studentenes penger på ett tilbud til et fåtall av studentene». Sit har allerede signalisert at de ikke ønsker å ta hele regningen for oppussingsgildet som kreves for å gjenåpne. Det er også usikkert om linjeforeningene vil kunne ta resten av regninga. Siden oljenedturen som begynte i 2014 har markedet for bedriftspresentasjoner gått dårligere. Disse bedriftskronene har vært en betydelig inntektskilde for linjeforeningene, i hvert fall på Gløshaugen.

Det blir derfor kanskje studentpolitikere som må avgjøre om de ønsker å legge politisk vilje, og kanskje også velferdspolitiske midler på bordet, for å sikret et velferdstilbud for et privilegert mindretall.

Med fusjonen har maktforholdene innad på NTNU endret seg i retning bort fra Gløshaugen. Nå må studentpolitikere vurdere det helhetlige velferdstilbudet for de omlag 39 000 studenter under NTNU-paraplyen, av dem er det kun over 9 000

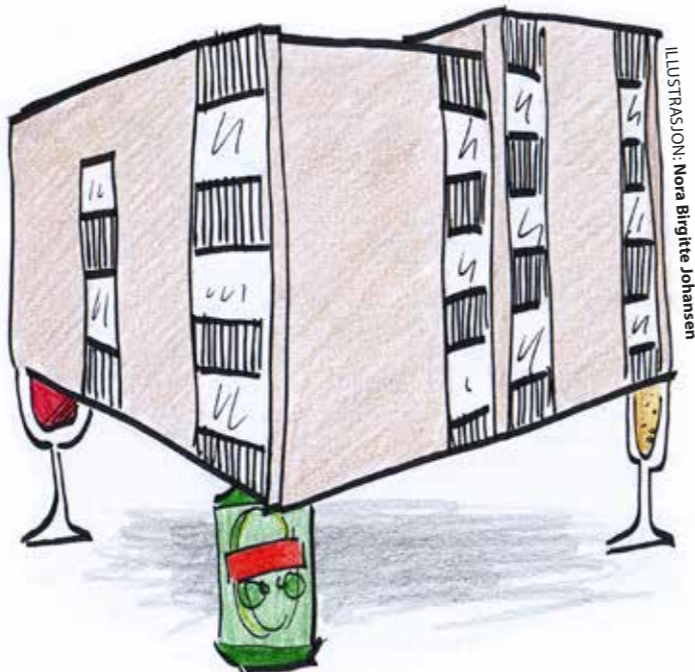
studenter (tall fra 2009) som har Gløshaugen som hovedcampus.

Det er derfor mer sannsynlig enn tidligere at våre studentpolitikere vil se etter et mer helhetlig tilbud. Nye lokaler laget under Campus NTNU-prosjektet kan virke forlokkende. De er likevel langt fram i tid, og vi er ikke sikret at en lignende frivillighetsånd vil slå rot i det nye fellesskapsprosjektet. Selv om den nye løsningen havner i samme gate som studentbaren Sukkerhuset på Kalvskinnnet med egen skjenkebevilgning, er det langt mer usikkert om det blir gitt til veie nok lokaler.

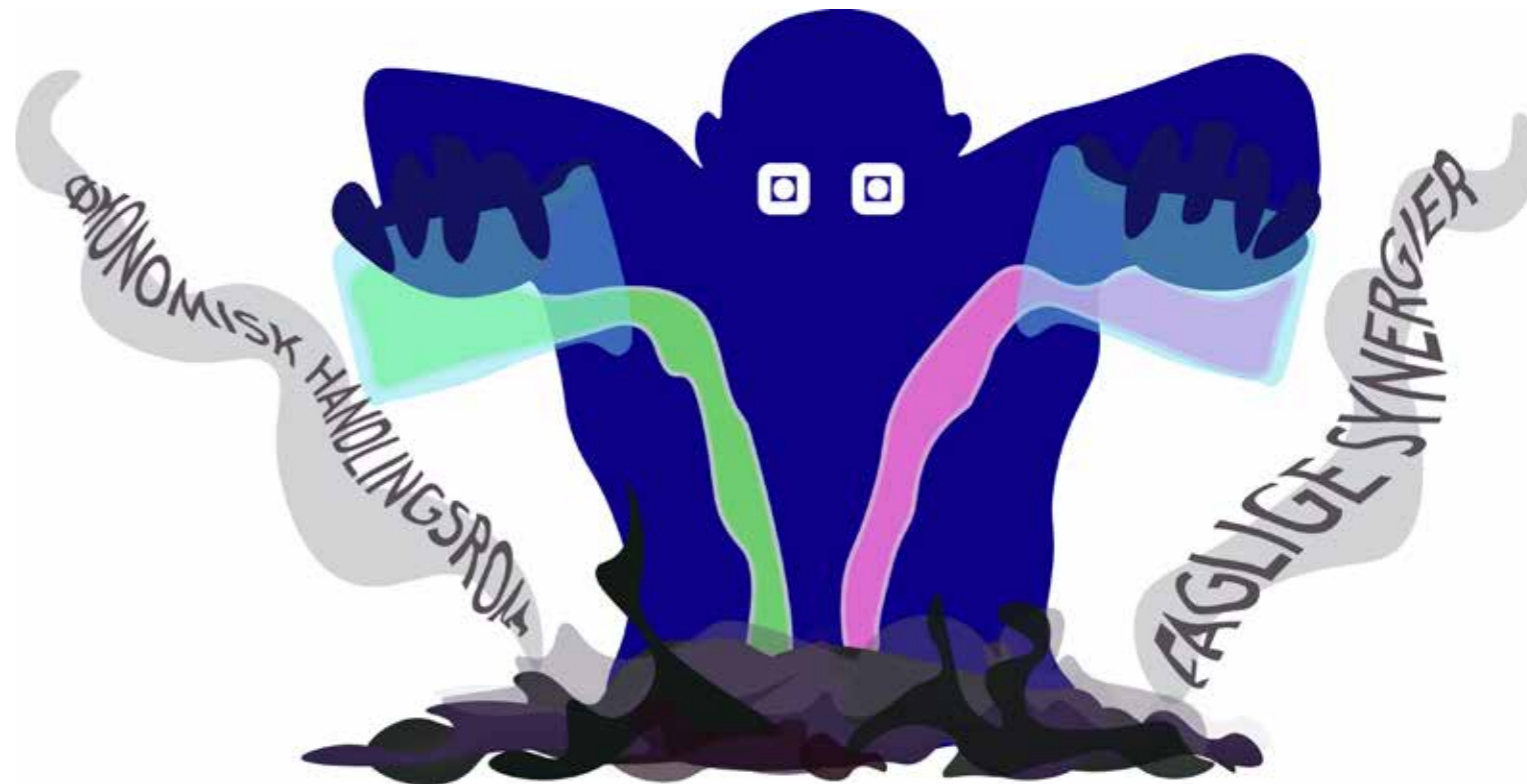
Det er langt mer sannsynlig er det at en slik løsning vil bety en nedskalering av dagens tilbud. I en ressursdiskusjon vil studentene høyst sannsynlige trekke det korteste stået. Det er tvilsomt om studentene vil kunne anskaffe lokaler tilsvarende dagens 17 frivilligdriftede lokaler på Moholt.

Å finansiere et velferdstilbud som kun er rettet mot en privilegert minoritet kan dermed gi mer velferd enn nye lokaler. Derfor er visjonen om et felles lavterskeltilbud en farlig utopi.

MARTIN GUNDERSEN
Redaktør, Under Dusken

ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

ILLUSTRASJON: Eirin Mari Fossoy

Svake argumenter for instituttsammenslåinger

NTNU fusjonerer for å fusjonere, og legger ikke opp til at studentene får komme med innspill.

KOMMENTAR

HALVOR HAUGAN
Nyhetsredaktør

1. januar var NTNU plutselig blitt Norges største universitet. Gjennom å fusjonere med høyskolene i Gjøvik, Ålesund og Sør-Trøndelag var universitetshistorie blitt skrevet, og ledelsen siklet over stordriftsfordelene de så i universitets framtid.

Gunnar Bovim og co. hviler likevel ikke på laurbærene. Fire utdanningsinstitusjoner smeltet sammen til én må naturlig nok gjøre noen strukturelle forandringer. Prosessen med ny fakultetsstruktur gikk raskt, men overraskende smertefritt, mener noen. En tidsbombe som bare venter på å smelle, mener andre.

Nå er turen kommet til instituttene. Også disse skal mikses sammen, smeltes om og fusjoneres for å passe inn i NTNUs framtidvisjon om å være Norges foregangsuniversitet.

Vel og bra! Fusjonen NTNU har gått gjennom er uten sidestykke i norsk historie, og for å få den nye gigainstitusjonen til å drive knirkefritt er det helt åpenbart at det kreves en omfattende omorganisering. Likevel: Ta et dypt pust og brems litt nå, NTNU.

For oss som har fulgt fusjonsprosessen nøye begynner det å bli åpenbart at de samme argumentene for fusjon resirkuleres fra nivå til nivå. Som alle ord blir også «synergieffekt», «robusthet» og «handlingsrom» meningsløse når de gjentas i uendeligheten. Resirkuleringen av disse argumentene fra institusjons- og fakultetsnivå ned til instituttnivå blir ekstra meningsløs når den antas å være universelt gjeldende for alle nivåer i omstruktureringsprosessen. Det virker som om NTNU er på vei inn i et tankesett der å slå sammen og forstørre *automatisk er bra*.

Dette stemmer ikke nødvendigvis. Noen fagmiljøer er rett og slett for små, for ulike og for lite kompatible med hverandre til å kunne oppnå synergieffekter og stordriftsfordeler ved sammenslåing. Om NTNU lar de samme prinsippene diktere omorganiseringsarbeidet på alle institusjonsnivå kommer man etter hvert til å ende opp med en organisasjon som sparker bein for seg selv.

NTNU er pionerer i fusjonsbølgen som ruller over HU-sektoren for tiden. Derfor må man passe seg for å ikke gjøre for mye for fort. Det er viktig å trå forsiktig og ikke minst nøyaktig for å unngå å om ti år sitte igjen med det ikke-fungerende resultatet av en forhastet fusjonsprosess. At ledelsen på NTNU har det travelt med å banke gjennom fusjonsprosessene er det ingen tvil om. Problemet er at NTNU-ledelsen

hastverk denne gangen fører til svekkede muligheter for studentene til å påvirke beslutningene.

Instituttorganiseringen skal nemlig vedtas av NTNU-styret den 25. august. Like etter sommerferien skal altså studentrådenes helt ferske institusjoner for studenttillitsvalgte være med å avgjøre instituttstrukturen. I mange tilfeller vil ikke disse organene engang være fullsatte før 25. august. Vi kan i tillegg spå at den gjengse student, midt i fadderperiode og livsnytning før alvoret starter, ikke vil være videre interessert i å involvere seg i prosessen.

Dette er et problem. Hastverket universitetet har med å konsolidere sin posisjon som størst og best i Norge kan være i ferd med å føre til en kultur der sammenslåinger og størrelse automatisk trumfer alt, og der det er greit å ekskludere studentene i beslutningsprosessen. Nå skal instituttene våre slås sammen, og vi nærmer oss et nivå der vi vil begynne å føle endringene på kroppen.

Vi er låst med den stramme tidsplanen som krever et vedtak i august. Nå er det viktig at instituttene, fakultetene og universitetsledelsen legger til rette for at studentene får kommet med sine innvendinger og betraktninger allerede før sommeren. Jeg håper at flere er enige med meg, og at vi kan si det til NTNU sammen: Pust med magen, og ta ett skritt av gangen.

UNGDOMSHELLEN BJØRN: – Den store ungdomshelten var Sting, og Bjørn Eidsvåg. Eg vaks opp i eit miljø der han var helt, og eg sang i Trondheim Kristelige Skolelagsskor. Det høyrer litt strikt ut, og det var det jo sikkert også. Nei, det var ein fin gjeng det.

Melodiøst netttroll

Torodd Wigum er yrkesmusikar og dirigent. Fyrst det siste året har han for alvor byrja å fundere på kva musikk er og skal vere.

TEKST: Tora Olsen FOTO: Jonas Halse Rygh

TORODD WIGUM

Aktuell med

Frilansdirigent og husdirigent for Trondheim Symfoniorkester, TSO. Vann Årets kulturpersonlegdom 2015.

Din kulturelle akilleshæl?

«Without you» med Maria Carey treffer meg rett i hjartet kvar gong. Det trur eg ikkje kona mi veit eingong.

Råd til trondheimsstudenten?

Studentar må få med seg tre ting: Besøke tårnet på Nidarosdomen, Rosenborgkamp på Lerkendal og konsert med TSO, gjerne film- og dataspelmusikk i November.

Beste kulturelle oppleving?

Den som har rørt meg mest siste året er var ei forestilling med *Fargespill*. Det er eit fantastisk prosjekt som jobbar med å inkludere framandkulturelle barn og unge. Eg heiar veldig på dei.

Kva er din kamp?

Eg er veldig oppteken av situasjonen og kampen rundt auken i flyktningar. Det svingte raskt frå openleik i sommar over til ei hardare linje i løpet av hausten.

Ljodsporet byrjar med strykarar og nokre djupe messinginstrument som set rytma i dansen. Verket stig raskt eit brøl med heftig melodi, men fell like fort ned att frå kvervelvinden vi er inne i. Stykket er Torodd Wigum sitt fyrste val til sniksymfonisering, «Ungarsk Dans nr. 5» av Brahms for orkester.

– Ideen til sniksymfoniseringa er å publisere noko vakker musikk i hatske og dystre kommentarfelt på sosiale medium. I haust var det mykje merksemd rundt flyktningar og Aust-Europa, og då fall denne ungarske dansen meg inn.

Nettrollnet Wigum

Sniksymfonisering skal vere eit våpen når ein manglar ord, og musikken skal vere ei motvekt til ondsinna kommentarar. Ideelt sett skal tematikken i musikkstykket passe til kommentarfeltet og gjerne bringe humor og noko til ettertanke inn i hatske debattar. Målet er å alltid ha eit symfonisk verk i baklomma til alle høve.

– Eg har ofte brukt *Morgenstemning* i debattar om flyktningar. Den er noko av det norskaste vi har, ein tenkjer umiddelbart på kyr og mjølkesjokolade. Grieg har derimot skrivne stykket som ei skildring av ein afrikansk soloppgang til *Peer Gynt*.

Sniksymfoniseringa er også eit forsøk på å få lurt inn symfonisk musikk i kvardagen. Det er ikkje sjangeren folk blir overausa med på radio eller nett, festar og spelelister. Likevel er ikkje prosjektet einsamt.

– Det er verva ganske mange gjennom facebookgruppa #sniksymfonisering. Vi byrjar å bli ei stor og fin sekt der no, snart 3000 medlemmer.

Symfonisk optimisme

I tillegg til engasjementet mot netttroll er Wigum frilansdirigent og husdirigent for TSO. Som

gjennomsnittspublikumet sitt, har han grått hår og passar i brungrå blazer. Han skildrar seg sjølv om utøvande musikar, og lurar på om mangelen på eigne komposisjonar er ei følgje av at han ikkje har noko særleg på hjartet.

– Eg trekkjest meir mot den utøvande sida. Det er så mykje fin musikk som er skriven, og eg vil gjerne vere med å skape den på nytt til nye lyttarar.

Det er optimisme å spore på vegner av den klassiske musikken i Wigum. Han verkar forsona med at det eldre publikum er målgruppa.

– Symfonisk musikk kan fungere som ei motvekt til vårt stadig meir omskiftelege liv, kvar vi hoppar frå inntrykk til inntrykk. Sjangeren kanskje ikkje er for den mest rastlause delen av livet?

Lyttaropplevinga

Dirigenten innrømmer at det er fyrst det siste halve året han verkeleg har byrja å tenkje over kva musikk er, og skal vere. Det kan absolutt vere underholdning, nokre bakgrunnstonar på ein liten kafé, eller ein assosiasjon.

– Musikken har også ein funksjon utanfor dette. Eg trur at mykje musikk er skriven for å skildre livet og dei ulike sidene av det. Symfonisk musikk ofte historisk musikk som tyder noko for oss i dag også.

Til trass for åtvaringar om at musikkstudiet kunne minske evna til å lene seg tilbake og nyte kunsten, påstår Wigum at han ikkje har mista gleden av musikken. Ofte er lyttaropplevinga endra av teknisk kunnskap, spesielt i jobbsamanheng, men han kan framleis kople av med musikk. Typisk for ein musikar har han ingen favorittsjanger.

– Det blir nok eit klisjesvar: Alle kan vere bra. Det finst berre bra eller dårleg musikk, er det ikkje slik? **UD**

UFERDIG: Fakultetstillitsvalgt Emily Sackson ved SVT-fakultetet mener basisen er på plass, men at det ikke fungerer godt i dag.

Mangelfull rapportering av referansegrupperapporter

Studenter og ansatte ved NTNU mener at referansegrupperapportene trenger tid for å bli optimalt. Men hvem har skyld i at dagens system ikke fungerer?

TEKST: Fredrik Bakke og Olav Mydland FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Nokut har ansvaret for kvalitetssikring av høyere utdanning og fagskoleutdanning i Norge. Tilsynsdirektør Øystein Lund forteller at Nokut ikke har pålagt NTNU å bruke et spesifikt kvalitetssikringssystem.

– NTNU har selv ansvaret for å kvalitetssikre utdanningene som de tilbyr sine studenter gjennom et kvalitetssikringssystem. Nokut har aldri pålagt NTNU å etablere et referansegrupperapportsystem, men NTNU valgte å videreføre dette elementet i kvalitetssikringssystemet. Komitéens vurdering var at emneevalueringer i referansegrupper og rapport fra emneansvarlige fortsatt framsto som grunnleggende elementer i kvalitetssikringssystemet, sier Øystein Lund.

Han forteller at da Nokut valgte å godkjenne kvalitetssikringssystemet til NTNU i 2014, var det på bakgrunn av at institusjonen hadde iverksatt en rekke forbedrende tiltak siden gjennomgangen i 2013.

– Leveres rapporter i de fleste emner

Marte Nubdal er studiekonsulent ved SVT-fakultetet, med et spesielt fokus på rekruttering og kvalitetssikring. Hun har jobbet spesielt med å implementere et nytt og bedre system for referansegrupper på NTNU.

– Det leveres nå emnerapporter i rundt 70 prosent, og referansegrupperapporter i rundt 40 prosent av emnene ved SVT. Det nye systemet gjør det mulig å finne rapporter tilbake til høsten 2013. Særlig gjenfinnbarhet har vært et problem tidligere, sier Nubdal.

NTNU har etablert en database hvor alle kvalitetsrapportene blir publisert. SVT-fakultetet har en pilotordning hvor det er opp til studenter og emneansvarlige å levere sine innspill direkte i databasen. Etter fullført studieår vil det også bli laget en samlet rapport fra studieprogrammet. Nubdal mener at selv om systemet har forbedringspotensial, så er det bra at det nå er mulig

å finne alt på ett sted. Dette gjør det mulig for både ansatte og studenter å lese tidligere rapporter. Det er også mulig for studenter å levere inn rapporter selv om foreleser eller emneansvarlig er uenig i innholdet. Emneansvarlig har mulighet til å svare på innspillene fra studentene i emnerapporten, og det er etablert rutiner for å følge opp rapporter som ikke kan publiseres. Tanken er å legge bedre til rette for å ta erfaringene fra tidligere studieår med inn i planlegging av et nytt studieår.

– Vi har fortsatt en vei å gå, men skjelettet og systemet er til stede. Nå gjelder det for oss å utnytte det på en best mulig måte. Dette prøver vi å få til blant annet gjennom referansegrupperapporter og ved å ha spørreundersøkelser i de store fagene. På denne måten håper vi å fange opp problemer studentene eventuelt må sitte med, men også konstruktive tilbakemeldinger om hva som fungerer bra, sier Nubdal.

Ikke godt nok

Emily Jackson er fakultetstillitsvalgt ved Fakultet for samfunnsvitenskap og teknologiledelse, og er enig med Nubdal om at det i dag finnes et skjelett og en struktur, men mener også at det ikke er godt nok.

– Vi har en basis på plass som kan fungere, men den fungerer ikke godt nok i dag. Det er fint med et skjelett, men det trenger muskler, sener og et blodløp. Dagens system kan potensielt fungere, men det trenger å videreutvikles.

Hva som kommuniseres ut til studentene er essensielt hvis de skal arbeide på riktig måte i referansegrupperapportene.

– Det burde formidles bedre ut til studentene hva man skal ta opp i referansegrupperapportene. Det er ikke så lett for en førsteårsstudent å vite hva man kan ta opp, og nettopp derfor er det viktig at informasjonen blir gjort tilgjengelig for studentene, slik at de slipper å måtte lete etter den på internett. Man kan heller ikke lete etter ting som man ikke vet finnes.

I et så omfattende system som dette er det mange potensielle steder hvor det kan feile. Lederen av Studenttinget mente i forrige utgave av Under Dusken at feilen ligger på nivået over faglærer og emneansvarlig, nemlig hos instituttleder og programansvarlig. Jackson er delvis enig i dette.

– Feilen kan ligge hos instituttet, men den kan også ligge mange andre steder. Det kan variere fra program til program, og fra emne til emne. Et emne kan jo ha kun studenter som ikke bryr seg, eller en faglærer som ikke tar til seg kritikk. Videre kan jo avviket skje hos instituttleder eller programansvarlig som ikke tar tak i problemene.

Et viktig spørsmål å stille seg er om man faktisk kan stole på rapportene som ligger ute. Jackson mener at det ikke hjelper hvor bra systemet er hvis man ikke bruker det, eller bruker det feil.

– Hvis foreleser sensurerer rapporten, eller vinkler den på en spesifikk måte, så vil man jo ende opp med en rapport som ikke speiler virkeligheten.

Viktig at foreleser er interessert

En foreleser som mange kaller flink til å bruke referansegrupperapportene er Ellen Andenæs. Hun er ansatt

ved Institutt for språk og litteratur, og blir overrasket når hun får rosen.

– Jeg vet ikke hva jeg gjør noe andre ikke gjør. Jeg tror ikke jeg gjør noe spesielt, egentlig, men undervisning er jo samarbeid.

Etter å ha snakket en stund løst og fast om referansegrupperapportene, er det ingen tvil om at Andenæs anerkjenner betydningen av gruppene.

– Det er veldig viktig at foreleser er interessert. Dette er tross alt en ordning som gir gode muligheter for studenter, ansatte, NTNU, og for ikke å snakke om verden utenfor i sin helhet.

Referansegruppene skal møtes tre ganger i løpet av et semester. Dette er for å få en jevn gjennomgang av forbedringspotensialet og hva som får studentene til å lære. Andenæs sier at hun i tillegg til disse møtene ber studentene om å skrive logger, slik at hun på den måten får enda mer tilbakemelding.

– Jeg er jo ikke synsk, selv om jeg skulle ønske at jeg var det. Jeg har heller ikke studentperspektivet, og det er derfor viktig at studentene faktisk kommer med tilbakemeldinger, både positive og negative.

Videre legger hun vekt på problemstillinger knyttet til formalisering av alle mulige ordninger.

– Det som er bekymringsfullt er at vi kan formalisere alle ordninger, men vi kan ikke formalisere at det blir bra, selv om man fyller ut flere skjemaer. Det er også en gjenganger at vi får flere og flere systemer som skal gjøre ting mer effektivt, men det er ikke alltid at de som skal bruke det har noe å si for utformingen av systemet. Det finnes ikke så mange brukerperspektiver.

Jevnt over er Andenæs fornøyd med dagens ordning.

– Hvis man er villig og interessert i å bruke systemet, så vil man få ting gjort. Vi har verktøyene, men vi må bruke dem – og ikke minst like dem. Man får faktisk noe igjen for å bruke referansegruppene. Hvis det er sånn i dag at studentene gjør meste-parten av jobben, så kan lærerne få mye igjen for å investere litt ekstra tid. Det er viktig at foreleser bruker den responsen som kommer til å endre faget i en positiv retning. **UD**

UNDER DUSKEN SKRIVER OM REFERANSEGRUPPER

- I forrige utgave av Under Dusken satte redaksjonen et kritisk blikk på referansegrupperapportene. Flere av kildene Under Dusken var i kontakt med kilder ved NTNU som kritiserte både utformingen av systemet og bruken av det. Kilder ved NTNU pekte på at det er studentenes ansvar å få systemet til å fungere.

- I denne utgaven er det bruken av systemet som trekkes fram. Kilder ved NTNU vedgår at bruken av databasen der referansegrupperapportene ligger ikke er god nok.

- Denne uken avslører redaksjonen at innrapporteringen til databasesystemet ved enkelte fakulteter er langt dårligere enn tidligere antatt. Følg utviklingen på Dusken.no.

NOKUTS KONKLUSJON RUNDT KVALITETSSIKRING VED NTNU

«Komiteen mener at det er gjort et betydelig arbeid av ledelsen, ansatte og studenter for å videreutvikle kvalitetssikringssystemet, og er av den oppfatning at det trykket som har vært på å utvikle dette systemet har vært institusjonen mot et 'point of no return'».

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Produkt av GULLSMED **KARL-GÅRD**

Den originale NTH - ringen for sivilingeniører og sivilarkitekter finner du hos oss. Rask levering!

DAHLSSVEEN
JVELER
JVELER

En del av Thesbergull
GULL TILGJENGELIGET 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLSSVEEN.NO • TLF. 75 52 52 06

f

Fusjonen fortsetter – nå på fakultetsnivå

Torsdag ble det klart hva de nye fakultetene ved det fusjonerte NTNU skal hete. Det skriver Adressa.no. Det har vært stor debatt rundt den nye fakultetsstrukturen og fakultetenes navn. Særlig har diskusjonen omkring SVT-fakultetet og Psykologisk institutt vært omfattende.

I den nye endringen havner Institutt for psykologi under Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap, sammen med samfunnsvitenskap, sosialfag og utdanningsvitenskap.

Rektor Gunnar Bovim uttalte til Adressa.no at han ønsket korte navn med ett ledd, men der ble han møtt med protester fra fakultetene. Resultatet ble at tre av styrets forslag til navn ble endret. Blant disse var forslag til det nye Fakultet for medisin og helsevitenskap, der forslaget opprinnelig var Fakultet for helsevitenskap.

De nye fakultetnavnene er: Fakultet for ingeniørvitenskap, Fakultet for naturvitenskap, Fakultet for informasjonsteknologi og elektroteknikk, Det humanistiske fakultet, Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap, Fakultet for økonomi, Fakultet for helsevitenskap, og Fakultet for arkitektur og design.

Kilde: Adressa.no

Ingen forsker på studenthelse

I Studentenes helse- og trivselsundersøkelse fra 2014 kom det fram at 33 prosent av studentene har middels alvorlige og alvorlige psykiske symptomplager, mot 12 prosent av den øvrige befolkningen mellom 16 og 44 år. Hvorfor andelen blant studenter er så stor er det ingen så langt som har forsket på, og det er liten enighet i hvem som burde ha ansvaret for å sørge for at det blir gjort.

«Hvis ingen forsker på studenters psykiske helse, hvordan skal vi da kunne stanse denne dramatiske økningen?» spurte studentavisa Studvest i Bergen på lederplass den 6. april i år.

Representanter fra velferdsting for studenter landet over har nå vært med på å utarbeide en resolusjon om studenters helse ved navn «Diagnose: student». I denne ønsker de at studenters helse skal defineres som et eget område innen folkehelsen. Slik håper de det vil forskes mer på studenters helse, både fysisk og psykisk.

– Jeg tror det er en god idé, sier førsteamanuensis Roger Hagen ved psykologisk fakultet ved NTNU, som er en av de mange som har stilt seg positive til resolusjonen.

Kilde: Studvest.no

Nye NTNU satser på mer nynorsk

En rapport fra Språkrådet om målbruk i offentlig tjeneste for 2015 viser at NTNU ikke oppfyller kravene i målloven. Loven fastslår at bokmål og nynorsk er likeverdige målformer og skal være sidestilt skriftspråk i alle organ for stat, fylkeskommune og kommune.

Eter at Dusken.no skrev om at NTNU er for dårlige på å bruke nynorsk i sin virksomhet, har NTNU respondert gjennom sin facebookside. Her skriver de at de nå skal ta tak i mangelen på nynorsk og gjøre tiltak for å forbedre dette. Blant tiltakene har de som mål å publisere minst hvert tredje innlegg på NTNU sin facebookside på nynorsk.

Studentservice legger ned skrankene

Seksjon for studentservice vurderte i år at alle skrankenes arbeidsoppgaver kan ivaretas på andre måter, for eksempel gjennom digitale tjenester og god informasjon på nett. Det ble derfor foreslått å stenge den fysiske skranken. Denne løsningen møtte motstand fra studentrådene.

Seksjonssjef Anne Ellingsen for studentservice forteller til Dusken.no at det nå er snakk om redusert fysisk åpningstid, og at de i stedet for å ha åpen skranke hele dagen, skal fordele ressursene så de i tillegg blir tilgjengelige på epost og telefon.

De fysiske skrankene på Gløshaugen og Dragvoll vil være åpne i to timer hver dag: fra klokken ett til tre, mandag til fredag. Studentservice er tilgjengelig på telefon fra halv ni til halv fire.

FOTO: Halvor Haugen

Rettelse

I forrige utgave av Under Dusken skrev vi at PFU-leder Kjersti Løken Stavrum mente det var problematisk at Adresseavisen begynner med innholdsmarkedsføring. Vi gjør oppmerksom på at ingressen ga en feilaktig vinkling da Stavrum på generelt grunnlag er positiv til innholdsmarkedsføring, men at det er utfordringer ved merking av innholdet.

SKAPER DEBATT: Finansstyrets bestemmelse om å ta i bruk biblioteket som møterom har skapt harme på Samfundet.

Går mot FS-seier for bortgjemt lokale

Styret maner til kamp for biblioteket på Samfundet, men et vedtak om bibliotekets nye rolle er allerede blitt fattet av Finansstyret.

TEKST OG FOTO: Tore Becker

Nå håper det nye og det gamle Samfundetstyret at en resolusjon kan redde biblioteket fra en skjebne som permanent møterom. Temaansvarlig Hans Jacob Sandberg fra samfundetstyret holder appell på en improvisert talerstol.

– Samfundet blir et kjøper og streitere sted dersom biblioteket blir gjort om til et permanent møterom. Samfundet skal myldre av aktivitet og kreative mennesker, ikke se ut som kontorlokale på Bjørvika, sier Sandberg.

– Udemokratisk

Det er Klubbstyret, gjengen som organiserer arrangementer på fredager på Samfundet, som har hatt ansvar for å forvalte biblioteket. Mari Svenkerud i Klubbstyret håper Finansstyret kan gi det en ny sjanse.

– Det er udemokratisk gjort av Finansstyret å fatte et vedtak om biblioteket uten å gi oss en mulighet til å vise hva det kan brukes til. Til tross for det er vi takknemlige for at de gir oss en sjanse til å ta opp denne kampen nå, sier Svenkerud.

Hun mener det ville vært uheldig dersom et permanent møtebord blir plassert i rommet, og mener det vil begrense antall mulige aktiviteter. Svenkerud ser et stort potensial i biblioteket, og nevner eksempelvis vinsmaking, kollokvier, og speeddating som mulige tilbud.

– Pussig resolusjon

Leder Dag Herrem i Finansstyret mener alle relevante parter har fått uttale seg før vedtaket, og sier at deres synspunkter vil bli tatt hensyn til i det videre arbeidet. Han synes det er pussig at styret velger å ta saken opp til Storsalen gjennom en resolusjon.

– Det er en uvant framgangsmåte, men det får være opp til styret hvordan man skal gå fram i denne saken. Diskusjonen rundt biblioteket har hovedsakelig dreid seg om hvilket møblement man skal bruke, noe styret har fått gjennomslag på, sier Herrem.

Dag Herrem påpeker det har vært lite aktivitet i lokalene. Mye av det mener han skyldes rommets beliggenhet.

– Biblioteket havner i en ugunstig posisjon når man må gå gjennom internområdene for å få tilgang. Rommet har som følge av det ikke vært åpent på kveldstid, og dermed har også bruken vært begrenset, sier Herrem.

Krever handling

Den nyvalgte lederen for Samfundet, Gabriel Qvigstad, holdt også en appell i biblioteket. Han ville at de rundt femti stykkene som hadde møtt opp skulle handle umiddelbart for ta vare på lokalet som et arrangementssted.

– Det er viktig at vi blir hørt, og at man gir engasjementet vårt en sjanse. Det har tidligere vært

for dårlig kommunikasjon på hva biblioteket kan brukes til. Vi skal klare å fylle dette rommet slik vi har gjort i dag, sier Qvigstad, som oppfordrer til at man fordele ansvar ved å sette ned en komité.

– Går ikke til krig

Det er ikke første gang et rom på Samfundet blir omdisponert til møtevirksomhet av Finansstyret. Sangerhallen ble gjort om til kontorlokale med umiddelbar virkning i oktober i fjor.

Nåværende Samfundetleder Øyvind Bentås har forståelse for hvorfor Finansstyret velger å gjøre om flere rom til møtelokaler.

– Det er et reelt behov for møtelokaler i påvente av et nybygg. Vi er ikke ute etter å gå til krig mot Finansstyret, men vi mener det er uheldig dersom biblioteket blir gjort om til et permanent møteværelse. Det gir få muligheter for arrangementer, og biblioteket kan risikere å bli mer lukket for det gjengse medlem, sier Bentås. **UD**

Lørdag 16. april ble det lagt fram en resolusjon hvor studentene i Storsalen fikk avlegge sine stemmer. Resolusjonen foreslo å hindre at det plasseres inventar i biblioteket som kan hindre gjennomføringen av arrangementer i lokalet. Resolusjonen fikk 74 stemmer for, 18 mot, og åtte blanke. Dermed falt resolusjonen som trengte 100 stemmer, og kanskje også Sandbergs biblioteksdrøm.

SVÆRT USIKKER FRAMTID: Moholtkjellerne har vært sentrale i studentfrivilligheten i rundt 50 år. Nå spøker det for framtiden, grunnet høye ombyggingskostnader. Foto: Hedda Rysstad.

Minst 500 000 kroner per kjeller — Sit vil ikke ta hele regningen

Skjebnen til Moholtkjellerne ligger i Sit Konsernstyrets hender. Dagens kjellerordning er ikke nødvendigvis best for de fleste, sier leder av Velferdstinget.

TEKST: Ingeborg Nyruud og Frida Rystad Aune

MOHOLTKJELLERNE

De siste tre månedene har 17 linjekjellerne på Moholt vært stengt etter krav fra brann- og redningstjenesten, grunnet røykutvikling i en av kjellerne. Ifølge en befaring Sit Bolig har fått av kjellerne kan det koste minst 500 000 kroner per kjeller å få satt dem i stand etter brannvesenets standarder. I tillegg må lokalene omreguleres til å bli samlingslokaler for å fortsette aktiviteten der.

Boligdirektør Lisbeth Glørstad Aspås i Sit sier det vil være naturlig at flere må dele på kostnadene om kjellerne skal settes i stand igjen.

— Det som er sikkert, er at ansvaret ikke ligger på Sit alene for å skaffe areal til studentfrivillighet, sier Aspås. Hun ser for seg at linjeforeningene selv må bidra økonomisk i mye større grad enn de har gjort tidligere.

— I dag betaler linjeforeningene kun en symbolsk leie på mellom 400 og 600 kroner. Dette må nok endre seg dersom det påløper vesentlige kostnader

som følge av ombyggingsarbeide, fortsetter Aspås.

Bekymret for kostnader

Martine Lysebo i Facebookgruppen #reddkjellerne forteller at linjeforeningene har veldig forskjellig økonomi. Hun er bekymret for at de økonomiske forskjellene skal gjøre at noen av linjeforeningene ikke skal ha råd til å bidra til å sette i stand kjellerne. Fram mot styremøtet som skal bestemme kjellernes skjebne den 12. mai jobber #reddkjellerne med å kartlegge hva kjellerstyrene, lederne for kjellerdriften, har av økonomiske midler. Et alternativ kan bli at linjekjellerne øker husleien hvis omreguleringene skal skje.

— Det viktigste for oss er i første omgang å få grønt lys fra Konsernstyret i Sit for fortsatt aktivitet i kjellerne. Man må jo være realistisk, men vi ser på alle muligheter for å løse økonomiaspektet. Noen kjellerstyrer kan strekke seg til mange tusen kroner i leie, andre styrer har nok med det som er, opplyser Lysebo.

Studentene kan påvirke beslutningen

Velferdstinget er et direkte ledd mellom studentene og Sit, og ønsker å tale studentens sak i disputten om Moholtkjellerne. Dagen før konsernstyremøtet skal ta sin beslutning skal Velferdstinget uttale seg om hva de mener Konsernstyret burde gjøre. Leder Maiken Vasset Størkersen i Velferdstinget mener funksjonen kjellerne har hatt som lavterskeltilbud har vært svært viktig.

— Kjellerne har hatt veldig mye å si for det sosiale miljøet til linjene. Det er et lavterskeltilbud som alle kan benytte seg av, sier Størkersen.

Sammen med kjellerstyrene i #reddkjellerne legger Velferdstinget vekt på samholdet som kjellerne skaper. Likevel sier Størkersen at spørsmålet er hvor mange studenter som er positive, og hvor mange som er negative til kjellerne som de er nå.

— Spørsmålet er om man skal bruke alle studentenes penger på ett tilbud til et fåtall av studentene, sier Størkersen.

Hun oppfordrer alle som er engasjerte til å møte

VIKTIG FOR MANGE: Kjetil Hotmon Akø og Maiken Vasset Størkersen fra Velferdstinget synes kjellerne er et viktig lavterskeltilbud som har hatt mye å si på det sosiale. Foto: Frida Rysstad Aune.

opp på Velferdstingmøte og stille forslag til hva Velferdstinget skal vedta. Velferdstinget kan også komme med uttalelser om leiekostnadene.

Få alternativer

Lysebo er bekymret for at det ikke finnes noen reelle alternativer til linjekjellerne på lang sikt.

— Skulle Konsernstyret velge at linjekjellerne ikke får åpne igjen, må vi selvsagt se til andre steder. Foreløpig har vi ikke funnet noe, men vi har begynt å se på lokaler til fadderperioden som kommer etter sommerferien, sier Lysebo.

Lisbeth Aspås forteller at Sit Bolig prøver å være behjelpelige, men understreker igjen at de ikke kan bidra med alt.

— Vi prøver å hjelpe alle linjeforeningene med

å finne alternative lokaler som kan være erstatning i den kommende fadderperioden, men det er innlysende at det ikke finnes 17 tilsvarende lokaler som finnes på Moholt, sier Aspås.

Hun etterlyser at andre kommer på banen, og antyder at NTNU kanskje kan bidra i de nye campusplanene.

— Spørsmålet er hvor ansvaret for dette ligger. Med tanke på diskusjonen rundt utvikling av Campus NTNU, hvor man ønsker et levende campus døgnet rundt, må man hele tiden ha med seg at det kan være lurt å ha areal til studentfrivillighet, sier Aspås.

Størkersen i Velferdstinget sier at det ikke foreligger noen planer om å eventuelt kjøpe opp nye lokaler for å drive virksomhet som på kjellerne. Hun sier at man likevel har diskutert hvorvidt det er mulig

å bruke en barnehage på Moholt som provisorisk samlingslokale til høsten.

— De skal jo bygge en ny barnehage som er klar til høsten, så om den er ferdig da så vil jo de gamle lokalene stå tomme. Så er spørsmålet om det er mulig å bruke de denne høsten i løpet av fadderperioden som samlingslokale, sier Størkersen.

Hvis Sit Bolig får grønt lys av Konsernstyret for å fortsette driften på Moholt, vil de komme i gang med arbeidet så raskt det lar seg gjøre.

— Det er ingen grunn til å vente med arbeidet, skulle styret beslutte at kjellerne skal åpnes igjen. Vi har allerede kartlagt hva som må gjøres slik at vi ikke bremser prosessen unødvendig, sier boligdirektøren, og legger til at hovedmålet i så fall vil bli å ha åpne kjellere til neste fadderperiode. **UD**

Les mer om støypromblem på neste side

SØNDAG 12. JUNI 2016

TOPP7

TRONDHEIMS RÅESTE TUR

MELD DEG PÅ:

www.topp7.no

Trondhjem Turistforening

Støyfullt bomiljø

Et viktig argument mot åpning av kjellerne er støyproblematikken. Sit Bolig ville ta tak i det allerede før røykutviklingen.

TEKST: Ingeborg Nyrud og Frida Rystad Aune

MOHOLTKJELLERNE I forbindelse med Sit Bolig sitt nye byggeprosjekt, Moholt 50|50, og Sit Barn sin visjon om en økning av barnefamilier i Sit-boliger, har støyaspektet blitt dratt fram som et betydelig problem på Moholt. I 1977 bodde det 400 barn på området, i dag bor det 140. I høst satte administrasjonen kjellernes videre bruk på dagsorden. Boligdirektør Lisbeth Glørstad Aspås i Sit ser på kjellerne som en utfordring for bomiljøet på Moholt studentby.

– Ufordringene med bomiljøet sto på agendaen i forbindelse med nye Moholt 50|50 allerede før brannvesenets krav om stenging av kjellerne, sier Aspås.

Aspås utdyper at Moholt 50|50 skal passe en bred beboermasse bestående av så vel barnefamilier som internasjonale studenter. Beboerne på Moholt er ikke like organiserte og har ikke talspersoner slik som linjeforeningene. Det gjelder spesielt for internasjonale studenter fordi de vanligvis kun bor der ett semester, og utskiftningen er dermed høy. Sit Bolig får derimot et innblikk i hverdagen til beboerne gjennom utflyttingsundersøkelsene og kundetilfredsundersøkelsene (KTI).

– Det vi ser gjennom undersøkelsene er at det er påfallende flere tilbakemeldinger knyttet til støy på Moholt studentby, sammenlignet med andre studentbyer. Tilbakemeldingene går i stor grad på støy, bråk, og andre ulemper tilknyttet festligheter, forteller Aspås.

Velferdstinget tror også at støyproblematikken må tas hensyn til når videre beslutninger tas. Boligansvarlig Kjetil Hotmon Akø i Velferdstinget er enig i at beboerne på Moholt er dårligere organisert enn de som ønsker å bevare kjellerne. Dermed må det tas særskilt hensyn for at deres mening også blir tatt med i vurderingen.

Kjellerstyrer positive til forandringer

Martine Lysebo i #reddkjellerne forteller at det er startet initiativ i forbindelse med problematikken Aspås viser til, men at det aldri kom helt i gang før kjellerne ble stengt.

– Det er startet initiativ som for eksempel patruljer som går rundt på Moholt under åpningstiden. Det er dessuten mye mer vi kan gjøre, som for eksempel å sette et strengere reglement, sier Lysebo.

Hun legger til at det er viktig at kjellerne ikke bare sees på som et problem, men også som en ressurs.

– Kjellerne kan brukes til så mye forskjellig, i dag leies det for eksempel ut helt gratis til frivillige organisasjoner i Trondheim. I tillegg vil jeg tro at det ikke alltid er kjellerne som er opphavet til bråket på Moholt, sier Lysebo.

Leder Maiken Vasset Størkersen i Velferdstinget er enig med Lysebo. Hun sier at det uansett vil bli litt bråk når så mange studenter bor så tett oppå hverandre, men at det blir mer bråk med kjellerne.

VIL HA HJELP: Boligdirektør Lisbeth Aspås sier at Sit Bolig ønsker å være behjelpelige, men etterlyser bidrag fra andre. Foto: Hanne Grønnestad.

UTDRAG FRA ANONYME TILBAKEMELDINGER I UNDERSØKELSE:

«Er veldig fornøyd med leiligheten, men begynner dessverre å bli svært lei av alle kjellerfestene på Moholt. For oss som bor der er det slitsomt med skriking utenfor leiligheten på kveldstid opptil flere ganger i uken.»

«Burde være mindre rom for festing rundt familieleiligheter.»

«At studentby, sometimes it's too noisy at night, even after 12. But no security or other was here to control.»

«While the parties are on I cannot sleep, study, watch a movie, read... I cannot do anything in my own room! This is unbelievable and no one should be paying for living in these conditions.»

– Det er veldig lett når det er bråk i en oppgang at man automatisk skylder på kjelleren om det er kjeller i oppgangen. Hvis det så viser seg at kjelleren var stengt, er det jo ikke mulig at kjelleren forårsaket bråket, sier Størkersen.

Moholt i endring

Aspås forteller at det pleide å være en sterkere sammenheng mellom brukere av kjellerne og beboere på Moholt.

– Før ble det ikke nødvendigvis ansett som et like stort problem med støy, siden sammenhengen mellom kjellerbrukere og beboere på Moholt var mye større. På Moholt i dag bor det stort sett mennesker som ikke er tilknyttet linjekjellerne, sier Aspås.

Lysebo mener at det med hell kan flytte inn flere av de typiske kjellerbrukerne på Moholt når det nå pusses opp, og at sammenhengen igjen muligens blir sterkere. **UD**

▲ LAMBSLÅTT: (t.v.) Steinar Bjørlykke, Linn Christin Haugen, Bjørn Grimsmo og Bjørg Helene Andorsen ble alle slått til Gemeen ridder.

FAARmidabel jublant

Nesten på dagen 100 år etter Det Sorte Faars Ridderskabs stiftelse gikk den tjuende ridderpromosjonen av stabelen med seremoniell satire og saue-puns.

TEKST: Kristian Gisvold og Jahn Ivar Kjøseth FOTO: foto.samfundet.no

Lørdag 9. april fikk en fullsatt Storsal innsyn i noe av det rareste og mest fascinerende Samfundet har å by på. Som vanlig startet festmøtet med Strindens Promenadeorchesters lynraske versjon av «Stars and Stribes».

Like etter møtet ble satt kom et tog med figurer kledd i både rustning, middelalderklær, og med sverd inn i Storsalen. I sentrum var den mystiske skikkelsen Hans Væderheftighet i den velkjente sorte værmasken, med flere «barn» og sirener på slep. Stilen var høytidelig og salen stille mens ridderfølget vandret opp mot scenen. En scene for anledningen kledd i middelaldersk drakt med faner på hver side.

Faartalen høydepunktet

Da ridderskapet til slutt hadde satt seg på scenen annonserte Cantzleren sin Faartale, hvor han mottar et langt pergament fra et komisk somlende sekretæriat ikledd kapper og pudderparykk. Cantzleren begynner opplesningen, og de satiriske poengene og billige ordspillene runger ut fra scenen til publikums forlystelse.

Ingen i nyhetsbildet slipper unna. Hverken DNB, fotballandslaget, eller NRK-serien *Skam*.

– En lisensfinansiert tv-produksjon om unge søyer har i den siste tiden tatt Værdalen med storm. Hans Væderheftighet selv er ikke imponert. Ingen skam skal være større en skamklipping, proklamerte Cantzleren fra scenen til et humrende publikum.

Den maskekledd Herren har også latt seg engasjere av skiskytteren Johannes Thingnes Bæ, men er ikke nevneverdig imponert over andre sportslige prestasjoner.

– Hovballandslaget har for tusende gang bragt skam over Værdalen. Flokkens hyrde Per-Messias Gress og Høymo har dermed blitt ilagt den strengeste straffen. Nemlig at fortsette. Et samlet landslag lover å ta neste seier på faarskudd, kunne Cantzleren faarmidle.

Lambslåing

Etter talen var det tid for hovedpunktet under promosjonen. Det skulle nemlig slås, eller lambslås, nye riddere. Blant de fire kandidatene var Bjørg Helene Andorsen, som har hatt flere verv fordelt på Samfundet og UKA, og Finansstyremedlem og tidligere samfundetleder Linn Christin Haugen.

Før lambslåingen må hver av kandidatene svare på et av Cantzlerens merkelige spørsmål for å bevise at de er kvikke i replikken. Haugen, som også er tidligere medlem i Trondheims Kvinnelige Studentersangforening, ble spurt hvor lenge to sangere kan holde en god tone.

– Helt til de blir slitne i hendene, svarte Haugen.

Til slutt stod det fire nye riddere på scenen iført kapper og mottok publikums applaus. Hans Væderheftighet reiste seg, nok en gang uten et ord, og i tur og orden vandret ridderfølget ut av salen for tyvende gang. **UD**

DET SORTE FAARS RIDDESKAB

- Det Sorte Faars Ridderskab er Studentersamfundet i Trondhjems egen ridderorden som er til for å hedre personer som har nedlagt en ekstra innsats for Samfundet eller Trondheim.

- Ridderskapspromosjonene arrangeres med ujevne mellomrom, sist var i 2012.

- Blant kjente personer som er Kjempe Ridder, Stoer Ridder, eller Gemeen Ridder finner vi Kong Harald V, Kronprins Haakon Magnus, Kronprinsesse Mette-Marit, og tidligere statsråd Odd Einar Dørum.

Norges første studentmesterskap i triatlon blir arrangert i Trondheim

Lørdag 30. april skal NTNUI Triatlon holde studentmesterskap i triatlon. Arrangementet motiveres av det stadig voksende miljøet i Norge.

TEKST: Ivan Olav Vulchanov FOTO: Lasse Georg Tønnessen

Få idretter krever like mye sportslig allsidighet som triatlon. En utøver må trene hardt innenfor sykling, løping og svømming for å bli god. I tillegg utføres de ulike øvelsene rett etter hverandre, noe som presser menneskekroppen i høy grad. Til tross for de harde påkjenningene man opplever, er den sportslige allsidigheten noe av det som har trukket mange nye utøvere til idretten. Med stadig økende popularitet globalt og nasjonalt, har triatlon også fått fotfeste i Trondheims studentmiljø. Likevel ønsker NTNUIs triatlongruppe å bruke et studentmesterskap til å øke tilslutningen ytterligere.

– Fjorårets nyvalgte styre ønsket å gjøre noe med en nokså lav oppslutning på treninger. Etter et vellykket rekrutteringsarrangement, ble vi i januar motiverte til å søke om å arrangere studentmesterskap, sier leder Thomas Kleiven i NTNUI Triatlon.

Kleiven bemerker også hvor raskt gruppen har vokst.

– Vi er en relativt ny gruppe, etablert i 2012. Utviklingen siden har vært fin, ettersom interessen for triatlon i Norge har økt generelt. Vi fikk en stor boost etter at man arrangerte den verdensberømte

triatlonkonkurransen Ironman i Haugesund, forteller han.

Konkurranser med Trondheim som arena

Selv om ikke alle detaljer rundt studentmesterskapet har blitt offentliggjort enda, har arrangørene bestemt hvor de ulike konkurransene vil finne sted.

– For å gjøre arrangementet tilgjengelig for en større gruppe triatlonutøvere, har vi valgt å holde svømmedistansen innendørs i Pirbadet, sier Kleiven.

Syklingen og løpingen vil derimot foregå utendørs i Trondheimsområdet.

– Utøverne vil sykle langs Trondheimsfjorden mellom Ilsvika og Byneset, og løpetraseen går innom sentrum, forteller Kleiven.

Tar med seg erfaring fra i fjor

I forberedelsene for studentmesterskapet kan NTNUI Triatlon se til nyttig erfaring fra fjoråret, da de arrangerte et mindre mesterskap i Trondheim.

– Arrangementet vi holdt forrige høst ga oss et godt innblikk i hva man må tenke på når man skal

gjennomføre et triatlonmesterskap. Vi fikk gode tilbakemeldinger, men vi fikk også noen tips til forbedringer. I år vil vi fokusere på god informasjon til utøverne, samt sørge for tilstrekkelig sikkerhet rundt konkurransene, sier Kleiven.

Hjelpsomme samarbeidspartnere

Kleiven påpeker at triatlongruppen har nytt godt av ekstern støtte under mesterskapsplanleggingen.

– I tillegg til sponsoravtaler, har vi et fint samarbeid med Trondheim Triatlonklubb, sier han.

Leder Lars Øystein Ursin i Trondheim Triatlonklubb uttrykker sin støtte til arrangementet.

– Vi bistår blant annet med utlån av utstyr og organisering av svømmingen i Pirbadet. Det føles naturlig for oss å hjelpe ettersom det er utrolig artig at NTNUI satser på det første studentmesterskapet i triatlon. Dette er den rette måten å skape blest rundt idretten blant studenter, sier han.

Kleiven nevner også en annen viktig støttespiller.

– Vi har fått god veiledning fra Norges Studentidrettsforbund i søknadsprosedyren. De har vist et ønske om å få dette gjennomført, og det hadde ikke vært mulig uten dem, sier han.

Må trene mye

Utøver Kaja Bergwitz-Larsen ser fram til studentmesterskapet mot slutten av april.

– Jeg deltok i mesterskapet organisert av NTNUI Triatlon i fjor, og synes det var veldig gøy. Det er fantastisk å bli utfordret både mentalt og fysisk, sier hun.

Bergwitz-Larsen forteller også om hvordan man må forberede seg og hva triatlon krever av en utøver.

– Det er veldig godt å ha noe å jobbe mot, og man må trene målrettet. Det er tross alt tre idretter, og man må finne en balanse i treningsprogrammet. Det er også viktig å jobbe med seg selv, og hvordan man takler belastningen, sier hun.

I tillegg til hard trening, krever også selve konkurransene mye av triatlonutøverne.

– Overgangene mellom svømming, sykling og løping kan være svært utfordrende, spesielt om man ikke har holdt på så lenge. Byttet fra sykling til løping er kanskje verst. Det er ikke deilig der og da, forteller Bergwitz-Larsen.

Vil tiltrekke nye medlemmer

Et annet fokuspunkt i NTNUI Triatlon og i

planleggingen av studentmesterskapet er rekrutteringspotensialet.

– Gruppen har et veldig godt miljø og vi har en fin variasjon. Det er nok en myte at triatlon er en mannsdominert sport. Hos oss er det jevn kjønnsfordeling på trening i alle fall. Jeg håper vi klarer å motivere flere til å bli med, sier Bergwitz-Larsen.

Utøver Haakon Aarholt er også positiv til arrangementets rekrutteringspotensial.

– Selv om det krever mye for å bli god, har vi fortsatt et lavterskeltilbud. Flere er med for å ha det gøy. Det vil også bli mulig i mesterskapet, sier han.

Aarholt skryter også av styrets arbeid.

– Vi har hatt et veldig aktivt styre som har tatt initiativ til å gjennomføre dette mesterskapet. Det var ingen selvfølge at det kom til å skje, legger han til.

Leder Kleiven håper at arrangementet ikke bare øker rekrutteringen i Trondheim, men også nasjonalt.

– Det vil komme mange studenter fra resten av landet, noe som betyr at de forhåpentligvis vil videreføre motivasjonen til sitt hjemsted, sier han. **UD**

Sportsredaksjonen gir rødt kort til...

Stig Andy Kvalheim Rambø

Nylig i Dagsnytt 18 informerte Rambø at menn kunne delta i Jentebølgen-løpet om de kledde seg ut. Om man ikke vil likestille kjønnene kan man like godt lage en Monty Python-sketsj ut av det.

Nico Rosberg

Formel 1-føreren insisterte nylig under en restaurantmiddag i Shanghai med 16 andre førere at de skulle splitte regningen likt, til tross for millionlønninger rundt hele bordet. Hvor er Kjetil Siem når man trenger ham?

HÅPEFULL: Prosjektleder Kurt Aasly i Marmine håper toktet kan gjøre dem til kompetanse- og teknologileverandører på andre prosjekt i framtida.

På skattejakt til Jan Mayen

Norsk kontinentalsokkel kan inneholde mineraler og metaller til verdier opp mot 1 000 milliarder kroner. Men hva er best teknologi for å hente opp verdiene? Marmines tokt kan finne svaret.

TEKST: Anna Sjøiset Vidarsdottir TEKST: Hans Fredrik Sunde

– Med den teknologiske utviklingen kommer et stadig større behov for metaller, sier førsteamanuensis Kurt Aasly ved Institutt for geologi og bergteknikk, og prosjektleder i Marmine.

I området mellom Jan Mayen og Svalbard skal prosjektet med NTNU i spissen kartlegge forekomster av kobber, sink, gull og sølv; metaller som blir stadig mer ettertraktet. En annen viktig oppgave blir å vurdere utfordringene ved opphenting og prosessering av forekomstene. Mens olje og gass enkelt kan løstes til

overflaten ved hjelp av reservoartrykk, er det å løfte opp mineralene Marmine jakter på mer komplisert.

Eksklusive områder

Ifølge professor Martin Ludvigsen ved Institutt for marin teknikk, er det kun én ting som mangler før de kan legge fra havn.

– Vi har fått med de industripartnerne vi ville ha – de store, tunge nasjonale selskapene. Nå signeres snart kontrakten for leie av skipet som skal frakte

forskere og utstyr. Det ligger an til at skipet vil føre en ROV som kan dykke til 3 000 meters dybde.

Det Ludvigsen referer til er en kabelstyrt undervannsrobot som forskerne trenger for å sjekke hvilke verdier som finnes på den utvidede norske kontinentalsokkelen, et havområde som Norge etter søknad til FN har fått utvidet vestover. Her rår Norge over ressurser som vi kan forvalte selv, mens mange områder i internasjonalt farvann styres av førstemann-til-mølla-prinsippet.

ILLUSTRASJON: Lars Martin Rossvik

Lønnsomme piper

Førsteamanuensis Steinar Løve Ellefmo ved Institutt for geologi og bergteknikk vet mye om de fascinerende havdypene Norge nå forvalter.

– I sprekken mellom havbunnsplatene sirkulerer vann ned mot et magmakammer. Fordi trykket er så høyt er vannet flytende selv ved temperaturer opp mot 400 grader. Det varme vannet løser opp blant annet kobber og sink, som fraktes til «piper», hydrotermale vulkaner som spytter ut svart røyk – såkalte «black smokers».

Den svarte røyken fra pipene som dannes på havbunnen er egentlig vannløsninger med et høyt innhold av metaller. Dessverre er opphenting av rikdommen en kinkig prosess. Ellefmo viser til at noen gruvefirma som driver på land, bare henter ut 0,3 prosent kobber per tonn malm som hentes opp. Til sammenligning kan forekomster på havbunnen inneholde kobber- og sinklegeringer fra tre og kanskje opp mot ti prosent. Men foreløpig er tallene kun estimater.

Norges nye olje?

Forskningsrådet støtter prosjektet med 25 millioner kroner, og selv Statoil, som rammes av tøffe tider på grunn av rekordlave oljepriser, er med.

– Statoil er interessert i å forstå ressursgrunnlaget for mineraler på norsk sokkel. Dersom det går som planlagt vil Marmine-prosjektet kunne redusere usikkerheten i ressursanslagene, sier informasjonssjef Ola Anders Skauby i Statoil.

Mens enkelte ser på metall- og mineralforekomster fra havbunnen som «Norges nye olje», er forskerne i Marmine fortsatt ydmyke.

– Vi vil ikke kunne erstatte olje og gass. 1 000 milliarder kroner er ikke i nærheten av hva olje og gass har betydd for Norge. Men mineralutvinning vil bli et viktig supplement, sier Ludvigsen.

Miljømessige konsekvenser

En annen usikkerhet er miljøkonsekvensene. Selv

om NTNU har en industriell ramme, er kravene til bærekraft ekstremt høye ved gruvedrift. Spesielt siden undervannspipene er omgitt av ekstreme miljøer: Temperatur- og surhetsforhold vi ikke kan forestille oss å leve under.

– Det er snakk om helt unike biologiske samfunn. Noen forskere mener livet på jorda oppstod i en slik setting, og biologer finner stadig nye arter i området, sier Ludvigsen.

Han innrømmer at utvinningen kan ødelegge habitatet lokalt, dersom man ikke tar hensyn. Litt mer skånsomt blir det likevel om de finner inaktive skorsteinsystemer, som ikke har den samme biologiske diversiteten.

– Ingen tvil om at det er Bergen som er ekspert

På sidelinja står Universitetet i Bergen (UiB) og rynker litt på nesa. Hva kan Marmine tilføre av kompetanse utover det UiB allerede har kartlagt, spør rådgiver og prosjektleder Øyvind Paasche ved Bergen marine forskningsklynge.

– Jeg er på ingen måte negativ til at Marmine utforsker disse systemene, men det er ingen tvil om at det er Bergen som er eksperter på området. Vi har forsket på dette siden 2005. Det hefter dessuten stor usikkerhet ved estimatet på 1 000 milliarder, sier Paasche.

Prosjektleder Aasly i Marmine mener at det på ingen måte er snakk om konkurranse mellom NTNU og UiB, men at de heller sitter på komplementær kompetanse.

– Mens Bergen er eksperter på geologi-aspekt ved denne type forekomster på havbunnen, har NTNU og Marmine ekspertisen på malmgeologiske og teknologiske aspekt, sier han.

NTNUs kompetanse handler om hvordan man kan lete etter og utvinne denne type forekomster fra havbunnen, og videre kunne skille verdifulle mineraler fra ikke-verdifulle.

– Vi ser en stor verdi i et framtidig samarbeid, sier Aasly. **UD**

MARMINE

- Toktet er innledningen til et femårig kompetanseprosjekt.

- Undervannsfarkoster vil bli brukt til å samle inn steinprøver fra havbunnen, og ta biologiske prøver fra vannmassene i området.

- Prøvene skal brukes til å vurdere ulike teknologiske aspekter forbundet med gruvedrift på havbunnen, samt utvinning av mineralene.

- Kunnskapen man har i dag om påvirkning og potensial for rehabilitering av produksjonsområdet er begrenset. En vurdering av miljøkonsekvensene vil derfor være avgjørende for å utvikle robuste og økosystembaserte retningslinjer.

- 80 prosent av budsjettet dekkes av Norsk Forskningsråd. 20 prosent av ulike industripartnere.

Kilde: NTNU

PÅ JAKT ETTER MASTEROPPGAVE?

Marmine vil trenge flere masteravhandlinger i tilknytning til prosjektet, og oppfordrer studenter på fagfeltet som er interesserte til å ta kontakt.

Jf. Steinar Løve Ellefmo ved Institutt for geologi og bergteknikk.

171 kroner skiller dyreste og billigste

Bunnpris taper stort i studentenes pristest.
— Vi jobber hver dag for å være konkurransedyktige på pris,
svarer kjedens driftsdirektør.

TEKST: Prathesh Thamocharampillai FOTO: Hans Fredrik Sunde

Etterfulgt av husleie er dagligvarer en students største utgiftspost. Når leien er betalt er det ikke mye igjen av stipendet til å dekke andre utgifter, og som vår test bekrefter kan man spare hundrelapper på å handle rett sted.

Under Dusken har testet prisene i de fire lavpriskjedene Bunnpris, Coop Extra, Kiwi og Rema 1000. Vi har tatt utgangspunkt i det billigste som er å oppdrive i hver kjede, og tar ikke hensyn til kvalitet, næringsinnhold eller andre egenskaper ved varen. Kjedenes egne merkevarer, slik som Best pris, First price, Kløver og X-tra har gjennomgående vært billigst. Dette gjør testen veldig aktuell for studenter med et trangt matbudsjett. Vi har også en egen merkevarekategori hvor vi sammenligner identiske produkter.

Bunnpris på jumboplass

Konkurransen er hard blant Coop Extra, Kiwi og Rema 1000, som flere ganger har erklært at de har som mål å være billigst. 16 av varene i testen har identisk pris hos disse kjedene, og mange av varene skilles kun av noen øre i forskjell. Det tyder på at de følger hverandre med argusøyne.

Det hindret likevel ikke Rema 1000 å gå av med seieren i både merkevarekategorien og i resten av testen. Coop Extra kom på annenplass tett etterfulgt av Kiwi, som var henholdsvis 3,4 prosent og 3,8 prosent dyrere enn Rema 1000.

Bunnpris, som også konkurrerer i lavprissegmentet, kommer dårligst ut selv om de reklamerer med lave priser på nettsidene sine og konseptet Billig middag. De er hele 18 prosent dyrere enn testens prisvinner Rema 1000, noe som kvalifiserer til jumboplass i testen. ►

GJENNOMFØRING AV TESTEN

Alle butikkene som ble testet ligger på Moholt, i nær tilknytning til flere studentbyer, og prisene ble innhentet mellom klokken 11.15 og 13.30 den 9. april 2016. Varene vi har valgt å ha med i testen er basisvarer som mange studenter har i handlekurven i løpet av en uke. Siden noen varer varierer i mengde mellom ulike merker er vekten omregnet der pakningsstørrelsen avviker.

Vi har tatt utgangspunkt i prisetiketten på hyllen, og der det ikke fantes slik etikett har vi sjekket prisen i kassen. Ved tvil om hva som var billigst har vi spurt personalet i butikken om hjelp. Prisene ble innhentet anonymt og uten kjedenes medvirking.

Vi tar forbehold om at prisene kan ha endret seg etter at vi gjennomførte testen. Tilbudsvarer på testdagen er tatt med, det er ikke tatt hensyn til kjøpeutbytte eller medlemsfordeler.

Det er Under Dusken som har hentet inn alle prisene, og gjort alle beregningene.

GRAFIKK: Torgeir Bell

FROKOST OG LUNSJ

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 151,6	kr 152,3	kr 171,1	kr 191,0

På handlelista

Kneipp
Salami
Kokt skinke
Hvitost
Lettmelk
Appelsinjuis

FRUKT OG GRØNT

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 101,2	kr 112,4	kr 116,3	kr 162,5

På handlelista

Banan
Eple
Tomat
Løk
Paprika

MIDDAG OG KOS

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 334,0	kr 356,9	kr 335,4	kr 389,4

På handlelista

Kjøttdeig
Kyllingfilet
Laks i skiver
Smågodt
Lettromme
Tacosaus
Ris
Rapsolje

HYGIENE

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 53,0	kr 52,5	kr 48,0	kr 59,2

På handlelista

Deodorant
Toalett-papir
Håndsåpe
Dusjsåpe
Tamponger

MERKEVARER

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 309,9	kr 311,3	kr 311,4	kr 318,8

På handlelista

Dahls Pilsner på boks
Freia melkesjokolade
Sørlandschips havsalt
Grandiosa original

Findus indian tikka masala
Coca Cola
Colgate Zig Zag tannbørste
Solidox totalbeskyttelse tannkrem

Wasa husman knekkebrød
Sopps fullkornsfussili
Bjørn lettkokte havregryn
Tine naturell yoghurt

TOTALSUM

REMA 1000	KIWI	EXTRA	BUNNPRIS
kr 949,7	kr 985,4	kr 982,2	kr 1120,9
Billigst	35,7 kr dyrere	32,5 kr dyrere	171,2 kr dyrere

D Se dusken.no for full produkt- og prisoversikt

Alle mener de har lave priser

Dette mente kjedene om pristesten da Under Dusken spurte dem.

BUNNPRIS

– Bunnpris skal være konkurransedyktige på pris, og vi jobber hver dag for dette. Vi har derfor justert tilnærmet alle prisene i testen vi ikke er konkurransedyktige på. Vi mener også at vi har Norges beste middagskonsept, Billig middag, hvor vi hver dag har fem sunne produkter til 25 kroner pakken. Det er det ingen andre kjeder som har fast, svarer driftsdirektør Tore Bjørnebo.

REMA 1000

– Rema 1000 er veldig fornøyd med at Under Dusken bekrefter at vi er billigst i Trondheim, slik skal det bare være. Studentene er en svært stor kundegruppe hos oss, og vi vet at dere setter pris i fokus. Derfor er det ekstra viktig at vi er på plass på pris også for dere, svarer regiondirektør Brynjar Hovstein.

EXTRA

– Det er meget overraskende og sterkt beklagelig at vi ikke vinner denne pristesten. Det er veldig liten prisforskjell mellom første- og andre plass. Vi jobber hver dag for å være like billig eller billigere enn våre konkurrenter, og gir i tillegg 2 prosent kjøpeutbytte til våre medlemmer. Prisene er allerede justert ned, svarer kategoridirektør Jack Andre Hveding.

KIWI mini pris

– Testen viser et øyeblikksbilde for noen få utvalgte varer. Vi i Kiwi er opptatt av at kundene skal få lave priser på alle våre varer, hver eneste dag. Vi slåss for å ha de laveste prisene, svarer kommunikasjonssjef Kristine Aakvaag Arvin.

På spørsmål om hvorfor de ikke er billigst i kategorien frukt og grønt, hvor kjeden har hatt stort fokus i markedsføringen sin, svarer Aakvaag Arvin at de ikke kan garantere å være billigst på alle frukt og grønnsaker til enhver tid.

– Vårt gratis fordelsprogram gir kunder 7,5 prosent bonus på frukt og grønt og 1 prosent bonus på alle andre dagligvarer. I det lange løp handler Kiwi pluss-kundene billigst, det er udiskutabelt, svarer Aakvaag Arvin.

Bekymret for konkurransen i markedet

Regjeringen og næringsdepartementet har flere ganger uttalt at de mener konkurransen i dagligvarebransjen er for dårlig. De har nylig fremmet tiltak som skal gjennomføres av Konkurransetilsynet for å få bedre innsyn i hvordan kjedene regulerer prisene seg i mellom. Noe de er redd for er at for få aktører kan bidra til at konkurransen stagnerer.

– Det norske dagligvaremarkedet er konsentrert, med tre store og en mindre dagligvarekjede. Konkurransen skjer i hovedsak lokalt, der noen markeder er mer

konsentrert enn andre. Etableringsbarrierer for nye aktører betyr også at det er fare for at konkurransen blir begrenset. På bakgrunn av dette ser vi behov for å iverksette konkurransefremmende tiltak, sier konkurranseinspektør Magnus Gabrielsen.

Kjedene har hatt sesongbaserte priskriger der de har dumpet prisene til nærmest en slikk og ingenting for å sikre seg pallplaseringer på pristester.

– Konkurransetilsynet har ikke funnet at slike priskriger har virket konkurransebegrensende i strid med konkurranseloven, sier Gabrielsen. **UD**

DYRT: Bunnpris var testens aller dyreste, og tok hele 18 prosent mer betalt enn Rema 1000.

Eie eller leie?

Å leie bolig kan for mange studenter være det beste valget. Seks faktorer avgjør.

TEKST: Ane Juul ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

Ifølge førsteamanuensis Are Oust ved Handelshøyskolen i Trondheim er boligkjøp regnet som en trygg og god investering. Nesten 80 prosent av norske husstander eier boligen sin.

– Det er likevel ikke sikkert at boligkjøp er det riktige valget for alle, og i alle livsfaser, sier han.

Følgende seks faktorer avgjør om man bør eie eller leie bolig:

1 Prisendring og risiko

Boligprisene er som oftest i vekst, men kan også falle. Studenter som kjøper bolig rett før et prisfall, og som må selge på grunn av endret livssituasjon, kan risikere å miste og muligens få negativ egenkapital. Derfor bør man ta sine framtidsplaner og risikoen for prisfall i betraktning før man bestemmer seg for å kjøpe i studietiden.

2 Trygghet

Å eie bolig medfører at boligsituasjonen blir mer permanent. For de fleste er slik trygghet viktig når man har barn i skolealder, og dette kan gjelde for en del studenter. Hver enkelt må se an sin egen livssituasjon.

3 Skattefordelen

Å eie bolig medfører skattefordeler. En er at boliggjeldsrenten trekkes fra inntektgrunnlaget som skatten beregnes av, men de fleste heltidsstudenter mangler høy nok inntekt til å benytte seg av hele fordelene. I tillegg kan boligkjøp som student redusere skattefordelen ved BSU.

4 Kostnader ved kjøp og salg

Kjøp og salg av bolig er kostbart. Man må vanligvis eie boligen i minst fem år for at kostnadene skal spares inn gjennom skattefordelen og boligprisstigning. For studenter kan det ta lengre tid, da de ikke får benyttet seg av hele skattefordelen. I tillegg er studentenes bo- og livssituasjon mer flyktig, og å selge før kostnadene er innspart vil gjøre kjøpet ulønnsomt.

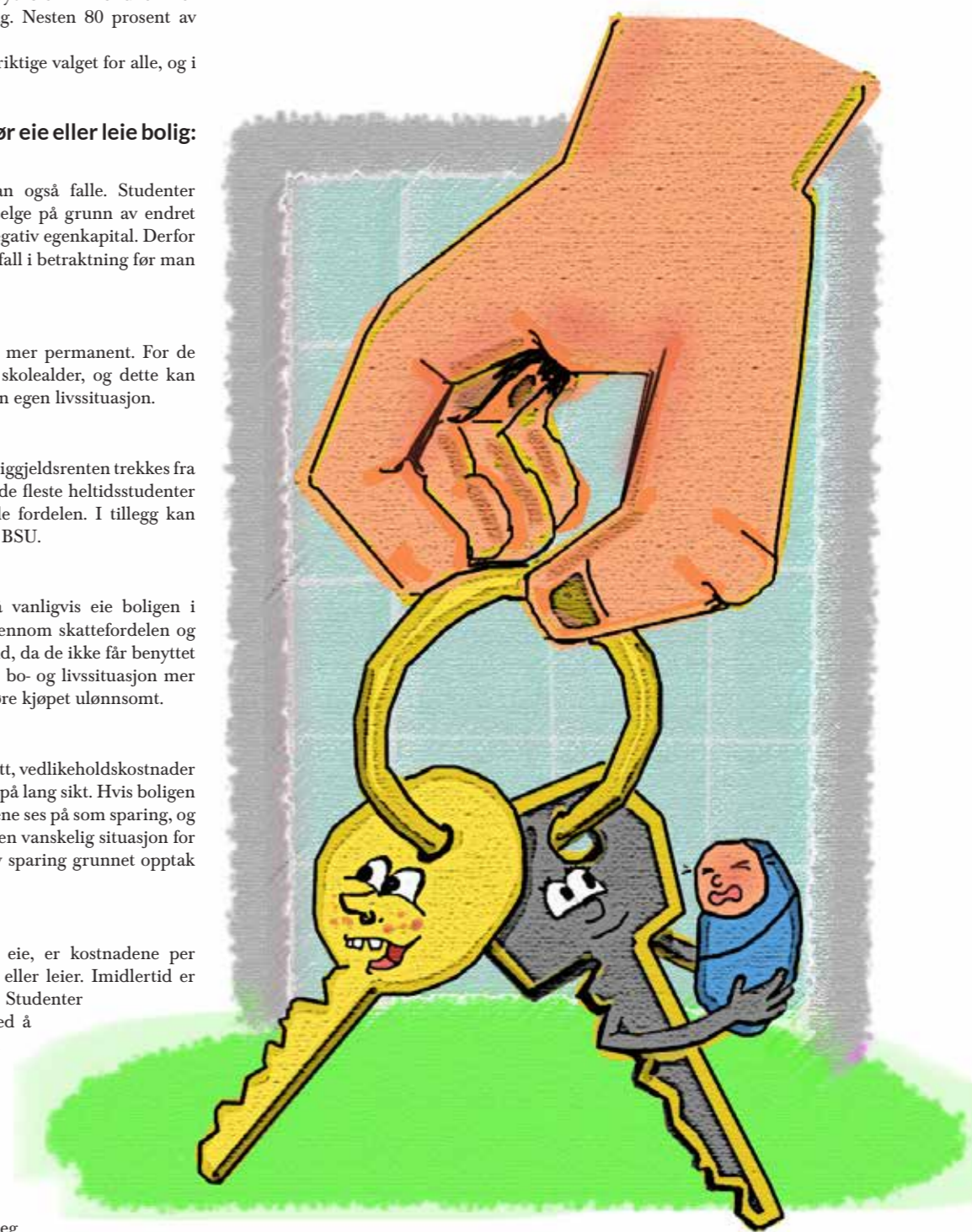
5 Tvangssparing

Å eie bolig medfører utgifter som eiendomsskatt, vedlikeholdskostnader og avdrag på boliglånet, men alle er ikke kostnader på lang sikt. Hvis boligen har samme verdi når lånet er nedbetalt kan avdragene ses på som sparing, og også som tvangssparing. Tvangssparing kan skape en vanskelig situasjon for studenter, som gjerne har lav likviditet, og negativ sparing grunnet opptak av studielån.

6 Bokostnader

Om man ser bort fra skattefordelen ved å eie, er kostnadene per kvadratmeter omtrent de samme enten man eier eller leier. Imidlertid er det lettere å dele på kvadratmeterne som leietaker. Studenter som leier rom i kollektiv, deler på kostnadene ved å disponere stue, kjøkken og bad. Å kjøpe leilighet sammen som par kan på samme måte redusere boligkonsumet, men ikke like mye som i et kollektiv.

Det kan virke som leie av bolig er det beste valget for de fleste studenter. Likevel bør hver enkelt analysere sin egen livssituasjon og ta sine framtidsplaner i betraktning før de bestemmer seg for å eie eller leie.

ILLUSTRASJON: Inger Sidonia Krajci

På fornavn med terror

Hva sier det om en by, et land og en verdensdel, at vi nesten ikke reagerer?

KOMMENTAR

SILJE BJELLVÅG
Nyhetsjournalist og
praktikant i Brussel

22. mars smalt det på Brussel flyplass og Maalbeek metrostasjon. 35 personer omkom, 300 ble skadet. Alle visste det var et spørsmål om når angrepet kom til å skje, og ikke hvorvidt det kom til å skje. Det passet bare så innmari dårlig, like før påskeferien og alt. En rundtur i Europa senere var jeg hjemme i Norge, noen dager etterpå var jeg tilbake i Brussel. Og alt var som før.

Dagene etter angrepet gikk etter boka. Belgia gikk inn i tre dagers landesorg. En etter én forbannet politikerne angrepet på Twitter. Kondolansebrev fra statsledere ble sendt, mottatt, og takket for.

Utad var det alt som skjedde. Gatene har ikke på noe tidspunkt vært tomme. Vi satt på kontoret og tittet ned på menneskene mens vi ikke fikk gå ut. Ikke visste vi hvem de var eller hva de skulle, men det var tydeligvis noe som var så viktig at om det smalt litt på andre siden av Europakommisjonen, så fikk det bare være.

Jeg vet ikke om dere la merke til det, men det var ikke mange som verken var Brussel eller

ba for Brussel den dagen. Noen prøvde seg på «Je suis Bruxelles / Ik ben Brussel», men responsen var like splittet som Belgia selv. Bønn har jeg aldri hatt trua på uansett, så jeg syns det er bra at dere lot være. Vi kan be for Paris, Istanbul, København, London, Madrid, og nå Brussel, men vi vet jo at det kommer til å skje igjen. Det er nok ikke lenge til heller.

Bak kulissene blir Brussel endevendt i jakten på fremmedkrigerne alle vet er bosatt her, men som ingen greier å gjøre noe med. Kritikken hagler mot belgiske myndigheter. Den belgiske ambassadøren til Tyrkia ble i juni varslet av tyrkiske myndigheter om at de hadde stoppet en de mistenkte var en belgisk fremmedkriger ved grensen til Syria. Denne informasjonen glemte derimot den belgiske ambassadøren å dele, og fremmedkrigeren ble deportert. Han var en av selvmordsbomberne. Jeg må gjenta meg selv: Det var ingen som var overrasket over angrepet. Minst av alt at belgiske myndigheter ikke greide å stoppe det.

Nå klør politikerne seg i hodet for å finne en løsning. Noen foreslår å sette opp murer, andre foreslår mer personovervåking. Motargumentet er som regel at dette bryter med menneskers fundamentale rettigheter. Jeg vet ikke hva som bryter mest med disse rettighetene, den konstante frykten for nye angrep eller tiltakene som må iverksettes for å unngå det.

I mellomtiden går Brussel sin vante gang. Vi lever fint i trusselnivå tre. Vaktene er jeg på hils med, men jeg greier aldri å slutte å sjekke om jeg er i skuddsonen, dersom de skulle komme borti avtrekkeren. Det er flere av dem, både vaktene og våpnene, men jeg personlig føler meg tryggere med dem rundt meg enn uten.

Med mindre du går forbi Maalbeek metrostasjon kan du ikke se at noe har skjedd, men det kommer noen påminnelser. Som da jeg så en plakat med et bilde av en dame, som noen lurte på om jeg hadde sett. Og jeg synes faktisk å huske at jeg har sett den damen. Så kom jeg på at jeg så henne i VG dagen før, da hun ble listet som en av de omkomne. Plakatene henger i hele EU-distriktet fortsatt.

Nullfunn er også funn, lærte jeg på Dragvoll. Hva sier det om en by, et land og en verdensdel, at vi nesten ikke reagerer lenger?

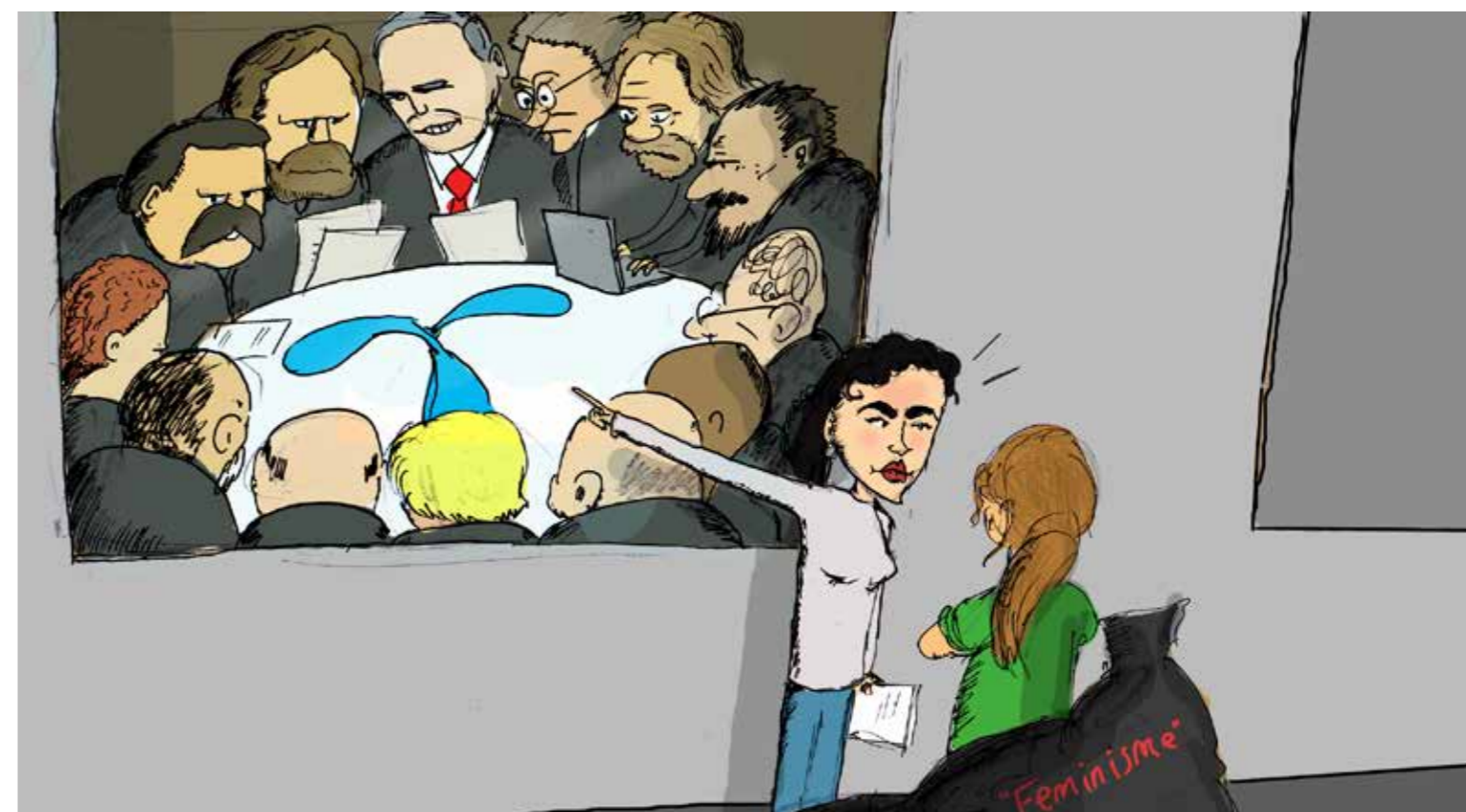
Noen hevder de kjenner det på stemninga i byen, at noe ikke er som før. Noen unngår metroen. Folk er lite rasjonelle sånn. Den metroen har aldri vært så trygg som den er nå. Det var i tiden før 22. mars at den var farlig, men da var vi ikke redde.

Møtene jeg har vært i siden, innledes med at alle står oppreist i stillhet sammen. Det er sånn Brussel sørger. Bak lukkede dører, når ingen ser.

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på dusken.no.

Kontakt debattredaktør Ingrid Skogholt på debattredaktor@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Christian Hokaas

Svar til Nora Rydnes kommentar «Segregeringsbølgen»

DEBATT

Lovise Stette-Høyberg og Nora Warholm Essahli
Kvinnefronten Trondheim

Kvinne, du er først og fremst menneske. Ja, denne løse referansen til Simone de Beauvoir kan vi utvilsomt stille oss bak. Men når den begrunnes med en historieløs og individualistisk forståelse som er fullstendig blind for maktstrukturer og hierarkier, blir den til et hinder for likestillingen.

Siden kvinnekampens spede begynnelse har kvinner møttes i rene kvinnefellesskap, for å snakke om utfordringer som eksklusivt gjelder kvinner. Det er ikke noe med kvinnens natur som gjør dette nødvendig, men fordi strukturer i samfunnet gjør kvinner til en undertrykket gruppe med felles interesser og utfordringer. Dette har vært utslagsgivende for det politiske arbeidet, og var fullstendig nødvendig.

– Det er ikke noe med kvinnens natur som gjør dette nødvendig, men fordi strukturer i samfunnet gjør kvinner til en undertrykket gruppe med felles interesser og utfordringer

Menn går automatisk sammen i uformelle mannsfellesskap, dette bøter kvinner på ved å lage egne forsamlinger. Alle fra unge sosialister i Rød Ungdom til Høyrekvinnene og kvinnegrupper i næringslivet praktiserer dette.

Den nye sjefen for Telenor er et godt eksempel på en kvinne som ikke ble invitert da mennene hadde selskap. Ikke bare uformelle selskap med kolleger, der jobben naturligvis også kommer opp og allianser nødvendigvis oppstår, men også formelle og viktige prosesser som ansettelse av konsernsjef.

Berit Svendsen, som etter sterkt press fra næringsministeren og offentligheten, til slutt fikk jobben som konsernsjef, er et individ. VG avslørte at hun ble vurdert i kun 20 dager. Dette har vi også sett

skje i politiet. Uten kvinnelige, så vel som mannlige støttespillere med feministbrillene på, ville ikke Svendsen ha fått stillingen, hun ville ikke engang bli ordentlig vurdert. Dette er bare ett eksempel på hvorfor likestillingen avhenger av fellesskapet, og at sterke individer ikke kan bryte ned undertrykkende strukturer helt på egenhånd.

Å samles er ikke et forsøk på å ekskludere menn fordi vi ikke har noe til felles med dem, eller å gjøre kvinner til passive ofre. Det er tvert imot en arena for å samle mennesker til felles aktivitet.

Hva jentebølgen angår, er vi langt på vei enige med Rydne. Når tusenvis av kvinner først samles, er det mange ting vi heller ville ha brukt tiden til enn å springe etter en attraktiv mann.

Det ufeilbarlige Samfundet

Når Samfundets leder roper om dårlig frivillighetskultur ved HiST og Quak, må han selv se på Samfundets egen rolle i frivillighetskulturen.

DEBATT

Benjamin Gjermstad

Tidligere økonomiansvarlig og nestleder i Quak. Nå fakultetstillsvalgt ved linjeforeningen Salt.

Før jeg startet på HiST høsten 2012 hadde Quak alt ringt meg og spurt om det var ting jeg lurte på og trengte hjelp med. Året etter var jeg selv fadder, høsten 2013 ble jeg så nestleder og økonomiansvarlig i Quak, derfra gikk veien inn i styret i linjeforeningen Salt, og som fakultetstillsvalgt ble jeg også mer og mer delaktig i studentpolitikken.

I vinter opplevde jeg som medlem i Velferdstinget at Samfundet igjen åpnet dørene sine for studentpolitiske møter. Jeg var glad, tenkte dette er positivt, kanskje kunne vi sammen skape engasjement rundt saker som angår alle. Som når det ble samlet inn flere tusen underskrifter mot den nye studieforskriften. I stedet har jeg opplevd en samfundetleder som er mer opptatt av å fordele skyld og rette fingeren mot hva som er galt med andre organisasjoner. Samfundets øverste leder har ikke invitert til dialog eller deltatt i saklige debatter selv, men stilt seg i «samfundsbaren» og angrepet gjennom medier. Slikt blir det lite samarbeid av.

Ingen som selv har vært frivillig i Quak kjenner

seg igjen i at Quak har vært destruktivt for det frivillige. At Støh og Salt nå går ut av Quak er rett og slett fordi disse linjeforeningene er så sterke og har så stort engasjement at det er uproblematisk å drive fadderuke selv. Jeg er enig med Samfundets leder om at dette er bra. Men hva med alle fakultet og studielinjer som ikke kan tilby eget fadderopplegg? Regner Samfundets leder med at det automatisk startes opp linjeforeninger overalt dersom Quak forsvinner?

Quak har alltid hatt godt holdningsskapende arbeid opp mot sine faddere og har også holdt god kontroll med hva som gjøres på fakultetsnivå, nettopp for å hindre drikkepress og annen ukultur som gjerne forbindes med fadderuken. Dette har man lyktes med. Den fjorten dagers festen som Samfundets leder sikter til, er langt unna en korrekt henvisning og faller på sin egen urimelighet.

Jeg har selv holdt foredrag på Akan-seminar om fadderuke og rus, for å hjelpe andre fadderuker i Norge med hvordan man skaper alkoholfokusfrie arrangementer slik at aktiviteten, og ikke alkoholen havner i sentrum. Quak var også med på å starte Faddervaktordningen i min tid, en ordning som også Samfundets gjester nyter godt av gjennom hele fadderperioden.

Da jeg selv var med i Quak 2014 var vi opptatt av å introdusere fadderbarna for Samfundet. Vi mente

det var naturlig at alle nye studenter skulle komme dit, få se Samfundet i all sin prakt og få lyst til å komme dit ofte og kanskje til og med bli medlem. Quak har normalt lagt igjen cirka halve budsjettet sitt på tre kvelder på Samfundet. Samfundet er nemlig en medlemsklubb, og for at de skal åpne dørene sine for nesten 3000 fadderbarn og faddere, må de nemlig ha penger, mye penger.

Samfundet har selvsagt anledning til å selge medlemskap selv på disse arrangementene. Dessverre glemte Samfundet å ha medlemskort tilgjengelig for salg på Quak-arrangementer i 2014. At Samfundet har hatt tettere bånd til NTNU enn HiST hersker det liten tvil om. Når Samfundets leder så ønsker å viske ut Quak som et ondt spøkelse fra den gamle frivillighetskulturen ved HiST, underbygger det også dette. Man ønsker ikke andre frivillighetskulturer velkommen, men hevder sin egen ufeilbarlighet.

Min anbefaling til Samfundet er i alle fall klar: Slutt å se på dere selv som en medlemsklubb, bygg ned skillene til ikke-medlemmer og åpne dørene deres for alle de som er med i frivillighet i Trondheim.

Kanskje kan vi se Samfundets dører åpne seg på vidt gap også for nye studenter til høsten, hvem vet? Men foreløpig kan kun de som er medlemmer føle seg velkomne.

Må samfundetlederen skjerpe seg?

Samfundetlederen virker til å ha liten forståelse eller innsikt i hvordan studentlivet og studentfrivilligheten arter seg utenfor Samfundets vegger.

DEBATT

Didrik Leganger

Leder i Salt

Salt ønsker med dette å komme med et tilsvart til Øyvind Bentås sitt leserinnlegg som kommer med til dels kraftig skyts mot både Quak og hele frivilligheten ved tidligere HiST. Salt ønsker ikke å bli tatt til inntekt for at Quak er, og har vært, negativ for studentfrivilligheten i byen.

Det er mulig Bentås opplevde sin fadderuke som lite imponerende, men vi som har vært en del av Quak i mange år har en helt annen opplevelse. Quak har bidratt til en god fadderuke for lærerstudentene i mange år, og vi opplever at studentene våre har vært fornøyde med tilbudet de har fått.

Quak har fått til mye bra som vanskelig lar seg gjennomføre om man står helt alene, uten en sterk

organisasjon i ryggen. For eksempel ringer Quak opp alle de nye studentene uka før de begynner for å høre om de har funnet seg hybel, om de vet hvor de skal møte opp første studiedag og så videre. Quak har skapt relasjoner på tvers av flere institusjoner, da man i mange år har vært fadderuke for både HiST, DMMH og NKH.

Det er riktig at Salt har valgt å prøve seg på egenhånd. Vi mener vi har klart å bygge opp en sterk nok organisasjon til å gi et like godt tilbud som vi har klart i samarbeid med Quak tidligere. Det hadde ikke vært mulig uten at man hadde hatt den erfaringen og kunnskapen organisasjonen opparbeidet seg gjennom flere år med Quak-fadderuke.

Selv om vi står på egne ben vil fadderuka være omfattende, med over 500 fadderbarn og 140 frivillige faddere. Vi tror vi kan skreddersy opplegget på en bedre måte for våre studenter. Vi trekker oss ikke ut fordi Quak sementerer en forskjell mellom «gamle HiST» og NTNU eller at organisasjonen har vært destruktiv for frivilligheten.

Samfundetlederen virker til å ha liten forståelse eller innsikt i hvordan studentlivet og studentfrivilligheten arter seg utenfor Samfundets vegger. Mange av profesjonsstudiene ved den tidligere høyskolen har en varighet på tre år, og består av 50 prosent praksis. Studentfrivillighet blir mer krevende når man har et slikt utgangspunkt. Quak-samarbeidet er årsaken til at mange linjer har en fadderuke i det hele tatt! Det er viktig å anerkjenne at man har ulike utgangspunkt, og at ulike utdanninger har ulike behov.

Det er helt klart at Quak, som alle andre organisasjoner, har forbedringspotensial. Kanskje er også Quaks tid i ferd med å renne ut. Det betyr likevel ikke at det er greit at man stempler den innsatsen tusenvis av frivillige har lagt ned gjennom mange år som ødeleggende for frivilligheten i Trondheim. Campus Rotvoll er fylt med liv basert på frivillighet. Salt har profilert seg og rekruttert frivillige gjennom fadderuka, med Quak som hovedarrangør. Å trekke slutningen om at Quak er årsaken til svake linjeforeninger faller på sin egen urimelighet.

SAMFUNDETLEDER

Leder Øyvind Arend Hallvig Bentås for Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Inger Sthonia Krajci

Studentersamfundet er medlemmene

Samfundet ekskluderer ingen ved å være en medlemsorganisasjon.

I det siste har Studentersamfundet fått kritikk for å gi fordeler til medlemmer, og for å ikke gi et likt tilbud til alle byens studenter. Kritikken viser en manglende forståelse for hva Studentersamfundet er som organisasjon, og jeg vil denne gangen forsøke å adressere dette.

Formålsparagrafen vår, §1.2, fastslår følgende: «Studentersamfundet skal først og fremst være til for sine medlemmer. Dernest skal Studentersamfundet gi et tilbud til andre studenter, det akademiske miljøet med medlemsskolene og tidligere medlemmer. I tillegg skal Studentersamfundet skape et tilbud for folk i byen.»

At vi er Norges største studentersamfunn, og også Norges største kulturhus, gjør at vi skaper tilbud for både studentene og byens befolkning. Samfundet er åpent for alle som vil ta turen innom uavhengig av medlemskap eller ei. Når medlemmene slipper gratis inn hele kvelden er dette selvsagt fordi medlemmene har rett til å besøke huset sitt.

Som medlem av Studentersamfundet er du medeier i organisasjonen. Du har medbestemmelsesrett

i alle saker som behandles under Samfundsmøtene, og du får rabatterte priser på mat, drikke, og arrangement. Dette ser jeg som en selvfølge. Som medlemsorganisasjon skal våre medlemmer ha privilegier. Ingen kritiserer Naf for å ta betalt for sine tjenester til de som ikke er medlem. Uten medlemmene hadde vi ikke kunnet fylle huset vårt med aktivitet. Strengt tatt hadde vi heller ikke hatt huset til å begynne med, og Studentersamfundet slik vi kjenner det i dag hadde ikke vært en realitet.

Påtroppende styre har nylig uttalt hva medlemskapet skal være og hva det er verdt. Likevel virker det som at enkelte ikke forstår at Studentersamfundet er et privilegium for de som ikke er medlemmer, og en rett for de som er det. Å hevde at vi bør slutte med medlemskap for å inkludere alle blir rett og slett feil. Om vi ikke er en organisasjon som både driver studenthus og studentpolitikk, er det ikke lenger noe som skiller oss fra en vanlig konsert- og utelivsscene.

For et årsmedlemskap i Studentersamfundet koster det 400kr. Det er det verdt for de fordelene du får igjen som medeier i Norges beste studentersamfunn.

STUDENTKVITTER

Følg oss på twitter.com/dusken.no

Jeg har tatt noen dårlige valg i livet, men å legge til Instaheidi på snap er kanskje det minst glupe jeg har gjort. [@ingriid](#)

Tror jeg endelig får in "fin de siècle" i en oppgave. #lifegoals [@KnutNF](#)

I kveld håper jeg på telefon fra Hamar. Ikke TG, lotto, Vikinglotto man! [@kvitrevik](#)

En jente gikk foran meg inn på lesesalen på Dragvoll halv elleve igår kveld. Sykt nørd. Selv skulle jeg bare inn for å låne toalettet [@yungbonniebonz](#)

Blendet av sola på vei gjennom Dragvoll om morgenen. Det er enten et definitivt endetidstegn eller et veldig godt tegn. Eller bare sol. [@kosmikomiko](#)

"Liten eksplosjon", eller fredag som vi kaller det på Gløshaugen [@frksteine](#)

Når #dax18 plukker saker fra Norges mest tidsaktuelle studentavis [@UnderDusken](#) @Dusken_no #jentebølgen [@VildeCoward](#)

Sitat fra Die Hard: "Ikke skyt deg selv da". Jeg tenker herregud slapp av, han er jo ikke norsk politi heller... [@Bentsjef](#)

Er det trygt å sende nakenbilder med Telegram? Spør for en venn. [@hansjacs](#)

Han med mageproblemen fikk meg til å ønske at røykeloven ikke hadde blitt oppfunnet... #osloess #samfundet [@inge_asen](#)

Han var heldig, kunne bare tusle over gata til St.Olavs.. #osloess #samfundet [@inge_asen](#)

Det føles ut som en måned siden eksamensperioden?? Nå er den faenmeg her igjen??? 3 uker til første eksamen Bli klam på ryggen av tanken [@underbitt](#)

« Blant kosedyrene og Frozen-dukkene snakker de løst og fast om losjen, hvordan en av dem kom inn i BDSM-miljøet etter å ha vært en gift manns elskerinne, og om å være blottlagt med ræva rett ut. »

TEKST: An Nguyen FOTO: Jonas Halse Rygh

LOSJE SOL & MÅNE

- BDSM-organisasjon med base i Trondheim.
- Ble stiftet for 15 år siden.
- Arrangerer åpne treff hver andre til hver tredje uke.
- Arrangerer fester og foredrag for betalende medlemmer.

Kilde: Sologmaane.org

RITUALE: Estetikken står sentralt i BDSM. Latex, lærpisker og møbler man kan binde folk fast til er ikke uvanlig på en BDSM fest.

— Denne er veldig fin hvis du vil gi presise, kontrollerte slag, forteller Andreas og viser fram noe som ligner en ridepisk. På soveromsveggen henger pisker og daskepinner i alle mulige fasonger. Andreas velger ut en avlang daskepinne i lær formet som en padleåre.

— Denne er designet for å avgi mest mulig lyd idet man slår.

Han deljer den i håndflaten for å demonstrere. Jeg skvetter litt.

— HJELPELØSHETEN ER PIRRENDE.

Jeg finner meg på en trivelig husfest på Melhus. Rødvinen er i glasset, potetgullskålene er satt fram og latteren sitter løst. Ikke ulikt en alminnelig sammenkomst, bortsett fra at alle gjestene har én ting til felles: en brennende interesse for BDSM.

Studenten Andreas er én av dem. Til festen har han tatt med en stor treningsbag fylt med kjoler, en tvangstrøye og diverse kinky stæsj. Jeg får hjelp til å få på en svart latexkjole. Den lukter bildekk og er overraskende nok ganske komfortabel.

I fire år har Andreas vært medlem av BDSM-organisasjonen som huser kveldens fest, Losje Sol & Måne.

— Jeg har lenge hatt en interesse for BDSM, helt klart før seksuell lavalder. Selv tidlig på barneskolen likte jeg veldig godt James Bond-filmene hvor damene ble bundet fast. Jeg ble egentlig litt skuffet når de ble satt fri, men skjønnte ikke helt hvorfor, forteller han.

Først på ungdomsskolen fant han ut at BDSM var en greie.

— Jeg var ikke bare syk på en eller annen måte. Det blir jo ikke sett på som normalt å like å bli bundet fast og å binde andre folk fast.

Andreas forteller usjenert og iherdig om sine preferanser innenfor BDSM. Generelt er han veldig glad i å immobilisere folk, og å gjøre folk hjelpeløse under kontrollerte omstendigheter. Særlig har han stor interesse for «sensory deprivation», altså å frarøve folks sanser.

— Det øker hjelpeløsheten. En kneblet dame med bind for øynene blir bare mer og mer fortapt. *Hvorfor liker du å gjøre damer hjelpeløse?*

— La oss si at en person har gått med på å bli

fastbundet av meg. Nå har jeg effektivt dem i min nåde og kan i teorien gjøre hva som helst med dem, som er en svært pirrende følelse for meg, og forhåpentligvis for den andre personen også. Men viktigere er vissheten om at denne personen har stolt nok på meg til å gjøre seg så sårbar, og at det er mitt ansvar å gjengjelde denne tilliten. Dette er en varm og intens følelse, og hele det mentale spillet rundt situasjonen er svært givende.

Fra rommet ved siden av høres den skarpe lyden av pisking.

— Jeg har dessverre ikke funnet noen lekepartner enda, men det er mest fordi jeg er håpløs med damer.

Det burde jeg kanskje ikke sagt foran alle, sier han og kikker mot de to unge jentene i sofaen ved siden av, som umiddelbart bryter ut i latter.

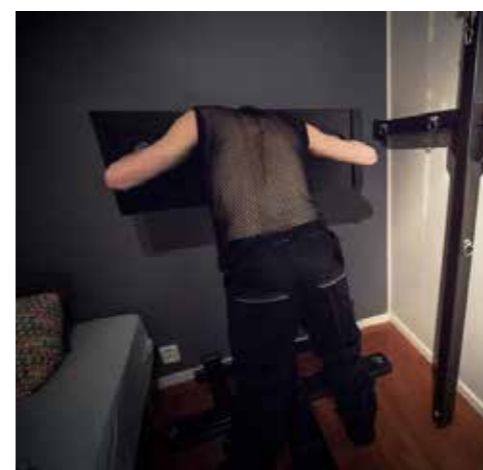
Hva er en lekepartner?

— En lekepartner er noen man regelmessig leker med. Det er et pluss hvis man er i et forhold med lekepartneren sin, men det er ikke et krav. Noen i losjen har romantiske partnere som ikke er interesserte i BDSM, så de har lekepartnere. Men det går bra, for det er ikke noe seksuelt ved det.

BDSM

- Paraplybegrep som består av de tre forkortelsene BD, DS og SM, henholdsvis Bondage og Disiplin, Dominans og Submission, Sadisme og Masochisme.
- Det seksuelle ligger som basis, men alle aktivitetene trenger ikke nødvendigvis å gi seksuell nytelse.

Kilde: Wikipedia

MER ENN SEX: BDSM handler om mer enn sex. Det handler om leken, estetikken og utforsking.

PÅ BARNEROMMET. Omsider får jeg snakke med de to damene som i stor grad dominerer BDSM-miljøet i Trondheim. De sitter nemlig på toppen av makthierarkiet i byens eneste organiserte BDSM-klubb. I stua blir vi overdøvet av latter og diskusjoner om hvilke stearinlys som best egner seg til å dryppe på ryggen. Vi bestemmer oss for å slå oss til rette på barnerommet.

Blant kosedyrene og Frozen-dukkene snakker de løst og fast om losjen, hvordan en av dem kom inn i BDSM-miljøet etter å ha vært en gift manns elskerinne, og om å være blottlagt med ræva rett ut.

— Enkelte områder på kroppen er livsfarlige å slå på. For eksempel hvis du har en lang pisk og skal treffe rumpa, men så treffer du nyra i stedet. Skitfarlig! Du skal vite hva du holder på med, forklarer nestleder Anne.

Leder Janne forteller at Losjen ble til for å skape en trygg møteplass hvor folk kunne lære om BDSM, samt å leve ut fetisjens sine.

— For å bli medlem må man ha vært på et åpent treff. Så har vi en medlemssamtale med vedkommende etterpå for å forsikre oss om at de har forstått dette med diskresjon, trygghet og

sikkerhet, som er selve grunnlaget i BDSM.

Anne tar en liten slurk av rødvinsglasset hun har i hånden.

— Er vi usikre, ber vi vedkommende komme på et par treff til, så vi er sikre på hvem de er. Vi slipper ikke inn folk som er dømt for vold eller seksuelt overgrep. De har ikke noen plass hos oss, legger hun til.

Da har det vært noe som har skjedd uten samtykke, og det er dét BDSM i størst grad handler om, understreker de. Samtykke.

ROSENRODE RUMPEBALLER. Kort tid etter vi kommer ut fra barnerommet, blir vi møtt av et fantastisk syn: Liten blondine, ikledd kun korsett, røde hæler og en svart truse, bundet fast til et kors. Ved hennes side står en middelaldrende herremann. Han griper bestemt rundt ridepiskken. Slår, og treffer midt på rumpa.

— Nei, knerrer hun.

Festen og samtalen om hvordan man på en forsvarlig måte kan binde folk slik at de henger fra taket, fortsetter som før. Herremannen øker frekvensen av antall rumpedask per sekund, som

får den unge damen til å klynke, før hun utstøter et fortvilet hyl idet hun avslutter med ett brutalt rapp.

Noen av gjestene flirer.

— Å, ydmykelsen, sukker Andreas. Han bemerker at hun hadde vært fin i tigerkostyme.

Anne overtar, og med ett senker stillheten seg i rommet. Hun tar fram den største daskepinnen. Og bretter opp den svarte trusa slik at tilskuerne får se enda mer av rumpeballene.

— Går det bra, spør Anne. Blondinen nikker, på tross av rosenrøde rumpeballer.

— Men da er det jo bare å kjøre på, sier Anne og denger løs på bakenden hennes.

Hun klynker, og Anne hermer ertende etter. Slik fortsetter de en stund, inntil den fastbundne meddeler at hun er svimmel og vil avslutte leken.

Et par av gjestene hjelper umiddelbart med å løse henne fra korset og plasserer henne forsiktig på sengekanten.

— Kan noen hente vann, spør blondinen, hvorav en av gjestene øyeblikkelig løper ut på kjøkkenet.

Anne setter seg ved siden av henne på sengekanten. De kysser hverandre ømt, som takk for en tilfredsstillende og intim stund. **UD**

Om rus, rytmer, og rulleskøyter

For Tommy Winther er det å danse på rulleskøyter fem timer om dagen den beste måten å slappe av på.

TEKST: Mari Tellefsen Wigdel FOTO: Helene Mariussen

— Det er endorfiner, adrenalin, lykke, og ikke minst mestringsfølelse. Når jeg skøyter har jeg alenetid, og unnslipper hverdagen. Det er en egoistisk form for glede.

Du har kanskje lagt merke til ham. Rullende. Dansende. Tommy Winther har det siste året gjort seg bemerket i Trondheims gater. Så bemerket at Trondheims befolkning har døpt ham «rulleskøytemannen».

— Det at folk smiler så voldsomt at det ser ut som de ikke klarer å stoppe, kicker jeg på. Men når jeg ruller går jeg inn i en boble og enser nesten ingenting rundt meg.

SOSIALT SKJOLD. Sola er skarp og tvinger Tommy til å myse. Han sitter på en mur og det kjente, svarte, fottøyet med hjul dingler et stykke over bakken. Håret henger stritt ned til skuldrene.

— Jeg har slitt med depresjon, og tenker på rulleskøyterne som en gave fra oven. Å finne et slikt kick unner jeg alle.

Brunt skjegg og bart preger ansiktet hans.

— Jeg er en reke fra Lofoten som fikk sitt første kyss som 18-åring. Da mine foreldre skilte lag flyttet jeg til den store byen Narvik. Den hadde hele én gate. Der oppdaget jeg rulleskøyter, og siden har de vært en stor del av livet mitt.

Enkelte vil nok kalle det en underdrivelse.

— Som ung hadde jeg utrolig lys stemme, var mye skadet, og jeg ruste meg. Jeg skadet skulderen min da jeg var 17 år, og fikk ikke nok hjelp og oppfølging av leger. Om man ikke har alt på rett kjø er det så enkelt å ramle mellom to stoler. Jeg brukte sju år på videregående både på grunn av at jeg var skadet, men også fordi jeg rett og slett trivdes godt på skolen.

Som ung var han usikker, og snusleppa hans var et sosialt våpen. Han tar seg til overleppa, og forteller.

— Jeg gjemte meg bak den. Jeg følte den tok oppmerksomheten vekk fra meg, og da kunne jeg slappe mer av.

I dag er snusleppa borte. Den har blitt erstattet av en enorm selvtillit, og det er her rulleskøyterne kommer inn i bildet.

— Etterhvert har rulleskøyterne blitt min måte å slappe av i samfunnet. De er mitt sosiale skjold, forklarer han.

SITT EGET ROM. Tommy forteller at han i 2003 fikk en sønn, og flyttet etter ham til Trondheim.

— Han bor i Finnmark nå, så jeg har ikke så mye kontakt med ham som jeg ønsker. Men nå er han snart gammel nok til å bli opplært på rulleskøyter, sier han mens han ler høyt og lener seg bakover.

Tommy har stått på rulleskøyter i 22 år, men begynte å kombinere rulleskøyting og dansing først for to år siden.

— Jeg var på festival og opplevde en enorm danseglede. Etter det bestemte jeg meg for å kombinere rulleskøyting og dansing. Til å begynne med hadde jeg hodetelefoner med musikk, men jeg merket fort at folk i trafikken var bekymret og redde. Jeg bestemte meg derfor for å ha høy lyd i stedet, for å si at «her kommer jeg».

Han forteller at rulleskøytingen også er et stikk til samfunnet. Han løfter en knyttneve og slår den rolig ut i lufta.

— Jeg elsker folk, men jeg elsker ikke samfunnet. Samfunnet er lagt opp slik at hvis du ikke passer inn noe sted så er du ikke god nok. Jeg er et eksempel på det. Jeg prøver ikke å passe inn, jeg prøver å lage mitt eget rom, slår han fast samtidig som han med fingrene forsøker å lage seg rom i lufta.

— Det er ikke rom for meg her, egentlig. Da jeg først kom til Trondheim ble jeg fortalt at jeg så ut som en liten speedfreak i joggedressen min.

Lovens lange arm har han heller ikke særlig mye til overs for.

— Når politiet kommer mot meg, danser jeg ekstra mye. De er bare ute etter å kriminalisere meg. Jeg synes det er flaut at samfunnet skal være slik. ▶

TOMMY WINTHER

- **Alder:** 36 år.
- **Kommer fra:** Lofoten.
- **Kjent som:** Rulleskøytemannen.

RETRO: Klærne har han hentet gratis et sted på Lade, og ler av at det nå er in.

Tommy har blitt en hit på Jodel, så vi spurte hva Trondheims ivrige jodlere ønsket å vite.

Hva går du på, og kan du hooke meg opp med litt?	Er han klar over hvor mye glede han sprer?	Vet han at han er jodelkjendis?	Hvor mye står han egentlig på rulleskøyter?
20	31	17	6

– Kun filtrert vann og økologisk mat. Jeg innså at hva jeg gjorde med kroppen min ødela den. Jeg holder meg unna mat med konserveringsmidler og E-stoffer. Og rulleskøyten gir meg masse energi. Bare det å gå over fra vanlig banan til økologisk banan, for eksempel. Det å sitte i øyeblikket og kjenne smaken som er annerledes, og hvordan den gir deg energi.

– Jeg enser nesten ikke omgivelsene mine, men jeg får et kick av at folk smiler så enormt mot meg.

– Ja, jeg fikk høre det for to måneder siden, da ei venninne sendte meg screenshot av en Jodel hvor det sto «Nå er rulleskøytemannen ute». Det har og vært noen få som har sprunget etter meg, og ropt at jeg er helt på Jodel. Men i utgangspunktet vet jeg ikke hva det går i. Selfies er liksom det jeg forstår.

– Gjennomsnittlig står jeg fem timer om dagen, fem ganger i uka, året rundt. Om sommeren står jeg ofte mer, i fjor sto jeg ti timer daglig. Det er en grunn til at jeg har slitt ut omtrent 30 par med rulleskøyter.

UTEN HJELM, MED FLAMMESKJOLD.

Tommy titter ned i bakken, fikler nølende med hendene sine.

– Jeg sliter med mange private problemer, og tar for meg ett av gangen. Uten rulleskøyten hadde ingen sett meg, for da hadde jeg sittet innendørs hele tiden. Jeg har slitt med depresjon, og tenker på rulleskøyten som en gave fra oven. Å finne et slikt kick unner jeg alle.

Mange lurur på hva Tommy «går på». Det er noe han er klar over, men ikke nødvendigvis setter pris på.

– Jeg har mye energi, men du ser meg aldri rusa på rulleskøyter. Etter jeg ble far ble jeg bevisst på hvor skadet kroppen min ble av alt jeg puttet i den. Energien min kommer fra ren mat uten konserveringsmidler og E-stoffer. Så filtrerer jeg mitt eget vann, sier han og ler, før han fortsetter med noe som virker som en ettertanke:

– Det sier noe om samfunnet: at folk tror en person må «være på noe» for å være løssluppen.

Han tar seg i skjegget og drar i det. Selv om han er bevisst på å ta vare på kroppen sin er han ingen ivrig bruker av beskyttelse når han danser på rulleskøyter.

– Jeg bruker ikke hjelm, men ofte håndleddsbeskyttelse. Jeg opplever å skade meg mer når jeg bruker hjelpemidler. Med hjelm får man et annet balansepunkt, og man tar unødvendige sjanser. Uten beskyttelse er jeg veldig på vakt. Hver dag når jeg går ut døra ber jeg en liten bønn, både til meg selv og noe guddommelig.

Han tar en pause, og prøver å forklare hva han mener med «noe guddommelig».

– Man blir født, lever, og dør. Jeg legger tilitt min til det at jeg faktisk finnes, og tror på denne «prosessen». Jeg ber til den og energien kommer ned igjen til meg. Det er som om jeg har et flammeskjold rundt meg. Det er bestemt når jeg skal dø, og så lenge jeg ikke framprovoserer det så går det fint.

Han nikker litt usikkert, innrømmer at dette høres rart ut, før han fortsetter:

– Det viktigste er å legge bort det dumme man har gjort, og å ikke bekymre seg for det dumme man kommer til å gjøre. Det er en klisjé, men det er en grunn til at det er det, sier han og ler.

– Jeg prøver ikke å passe inn, jeg prøver å lage mitt eget rom.

SÅPE, SKEPSIS, OG LATSKAP. Han forteller at mange tror at han har skjegg og langt hår av ideologiske grunner.

– Det er egentlig bare latskap. Jeg var lei av å vaske håret, så oppdaget jeg at det ble utrolig fint. Skjegget har jeg av den grunn at jeg ikke ser meg i speilet, og derfor glemmer at jeg har det. Det er kun når jeg pusser tennene at jeg ser min egen refleksjon. Det morsomme er at mine tidligere kjærestere har ment at jeg er veldig forfølgelig.

Bak oss kommer et tog, og lyden sluker stemmen til Tommy. Det blir stille, og han kikker på omgivelsene. Blikket hans gjenfinner raskt fokus.

– Som ung nordlending bannet jeg hele tiden. Det henger liksom med. Etterhvert ble jeg bevisst på hvor preget jeg var av omgivelsene mine.

En av de mange episodene som har preget ham og gjort ham til den han er, fant sted i København for noen år tilbake.

– En gang jeg var i København traff jeg en mann som var helt lik meg. Vi spilte hverandre. Ikke spurte vi hverandre om navn, ikke hilste vi, vi utvekslet ingen detaljer. Vi bare nikket og gikk da vi merket at samtalen var over. Det var da jeg merket at så mye av det vi gjør er et program vi følger. I det øyeblikket skjønte jeg at vi bare har adoptert en oppførsel. Det er greit, men at folk ikke er bevisste på det er dumt.

Å FINNE RYTMEN I OPPOVERBAKKER. I framtiden håper Tommy å få fullført graden sin i pedagogikk, men iveren etter å lære på universitetet er ikke enorm.

– På universitetet handler det om å svelge, og å spy opp det som andre har tenkt, sier han mens han retter seg opp i ryggen, løfter hendene og tar tak om selen på sekken sin.

– Når det første de forteller oss er at vi skal lære å tenke selv og at det ikke finnes rette svar, da er jeg med. Jeg faller av når man da skal gå tre år på skolen for å lære hva andre folk har kommet fram til.

Men hvordan han skal håndtere framtidens problemer er han sikker på.

– Jeg skal smile gjennom hele livet, selv om det ikke er lett. Jeg skal finne rytme i oppoverbakker. **UD**

Trøtt på kjøtt

Grønnsaker er inn, kjøtt er ut.
Permanent motekultur eller døgnflue?

TEKST: Ola Haugstad ILLUSTRASJON: Nora Birgitte Johansen

Klimakrisa har nådd matbordet. Mens utslipp fra fossile brennstoff lenge har vært den store synderen, har det begynt å gå opp for oss at maten vi setter på bordet på ingen måte er problemfri. I forrige utgave av Under Dusken kunne vi lese at ferdigprodukt og kjøtt er høyst ressurskrevende matvarer, og en Vice-dokumentar viste nylig hvordan dagens jordbruk leder til så ulike og alvorlige problem som lokal vannforurensing, regional vannmangel, avskoging, og global oppvarming.

Samtidig dukker det opp flere vegetariske og veganske alternativ i matveien, både i dagligvarebutikkene og på kaféer og spisesteder. Selv i Trondheim, som ikke akkurat er noen verdensmetropol, finnes det flere spisesteder som satses på dette. Det ser nesten ut til at vi står på trappene til en liten gullalder for veganisme og plantebasert kosthold. Men stemmer det? Og er det i så fall snakk om en forbigående trend, eller har planteeterne kommet for å bli?

Helene Marie Kalkvik er overbevist om at det ikke vil forsvinne. Hun er veganer, har en bachelor i biologi, og går entreprenørskolen ved NTNU.

– Det går i riktig retning. Det er spennende at folk vil spise mer plantebasert. Vi er midt i en miljøoppvåkning, vi blir bevisstgjort og prøver å gjøre en forskjell. Det kommer ikke til å forsvinne, for når man gjør noe godt for andre, føles det godt for oss selv også, sier hun.

Evolusjon

– Det er evolusjon. Vi er blitt mykere, mer sensitive. Humaniteten vokser og kostholdet kommer etter, sier Per Viderup.

Han er kokk og står blant annet bak Persilleriet og Mat fra hagen. Jeg møter ham en vindfull vårdag på Fosenkaia, hvor han smører tjære på åfjordsbåten sin. Han medgir at Mat fra hagen er et trendy matkonsept, men vil ikke høre snakk om at plantebasert kosthold er en trend. Han er overbevist om at det ikke vil forsvinne igjen, som trender gjerne gjør.

– Jeg jobber med evolusjonen. Det har jeg iallfall lurt meg selv til å tro, sier han, mens han går over kjølen med tjærepenselen.

Professor Christian Klöckner i sosialpsykologi ved NTNU, er derimot ikke helt overbevist.

– Dette er ting som forandrer seg over tid, og det går ikke nødvendigvis bare framover. Det kan skifte fort. Bare tenk på lavkarbotrenden fra noen år tilbake,

som forutsetter et stort kjøttinntak, sier han.

Men han bekrefter at et mer plantebasert kosthold er i vinden.

– Vi påvirkes av folk rundt oss. Spises det mindre kjøtt og skrives det mer om det i media, har vi også lettere for å gjøre det selv, sier Klöckner over en salat i Dragvollkantina.

Han mener det er i ferd med å bli mer normalisert.

– Det blir flere vegetariske restauranter, og mer vanlig med vegetarmat i kantina her, for eksempel. Men veganisme er fortsatt et nisjefenomen.

Vegetarianere og veganere motiveres også av litt ulike årsaker, hevder han:

– Veganere motiveres først og fremst av dyrevelferd og etikk. Vegetarianere drives gjerne av mer sammensatte motiver, som helse, miljø og klima, i tillegg til dyrevelferd.

Kalkvik mener det stort sett kan stemme, men hennes egen historie passer ikke helt inn i dette bildet:

– De fleste veganere har allerede vært interesserte i miljøvern og dyrevelferd lenge. Slik var det ikke for meg. Jeg levde «on the road» som selger i to måneder, og spiste mye usunn mat. Det fikk meg til å føle meg dårlig, så jeg gjorde research på ernæring og hvordan man kunne spise sunnest mulig. Det ble mitt springbrett.

Derfra gikk hun over til dokumentarer og foredragsvideoer på internett.

– Før så jeg jo ikke noe galt i å spise kjøtt, men jeg skjønnte etter hvert at våre matvaner i Vesten ikke lenger bare er et personlig valg. Vi påvirker både mennesker, dyr, og miljøet. Det er galt at våre gårdsdyr aldri mister et måltid, mens åtte hundre millioner mennesker sulter. Det var vondt å måtte ta det ansvaret på mine egne skuldre, sier Kalkvik.

Velg selv!

– Mat er tett knyttet til identitet, og mange veganere ønsker å være synlige og å overbevise andre. Det er en del av deres personlighet, sier Klöckner.

Kalkvik innrømmer at noen veganere kan oppføre seg slik, men understreker at de fleste veganere er vanlige mennesker.

– Man vil gjerne opplyse folk om at matvanene våre har enorme konsekvenser for dyrene, miljøet og oss selv. Men jeg vil helst gjøre det på en positiv

måte, og oppfordre folk til å leve mer i tråd med egne verdier, sier hun.

I en ikke fullt så fjern fortid var Viderup også kjøtteter. Han jobba på slakteri og med fiske, og likte godt å gå på jakt. Men omtrent da han runda 30 tok han et pasifistisk valg, som han selv sier. I dag er han opptatt av å gi andre folk den samme muligheten. Å skape en flokk eller religion er ikke Viderup interessert i.

– Jeg ønsker bare å inspirere folk til å ta egne valg man kan stå for. Det innebærer også at man spiser det man føler man trenger, sier han. Han oppfordrer også til å velge selv med sin nye kokebok som kommer ut om ei ukes tid. Den heter nettopp *Belg selv!*, og inneholder oppskrifter med belgfrukter, som kikerter og bønner. Det gir en proteinrik kost fri for kjøtt. Man kan ikke spise seg lykkelig, men god mat er viktig. Og det har enorme ringvirkninger. Vi må gidde å sette oss inn i ting som forbrukere, for vi har potensielt stor makt, sier Viderup.

Klöckner spiser selv kjøtt, men ikke hva som helst: Han holder seg til hvitt kjøtt og dyr som ikke er utrydningstrua.

– Kjøtt kan være bærekraftig, men ikke om vi fortsetter som i dag, sier han.

– Et livssyn

Kalkvik sier hun har opplevd positive effekter etter å ha gått over til vegansk kost, som at hun faktisk føler seg frisk og opplagt etter at hun har spist, heller enn at hun får lyst til å legge seg nedpå. Men for henne er veganisme mer enn en diett. Kalkvik er etisk veganer, som går ut på at man ikke skal forsårsake lidelse for noen levende vesener så langt det er mulig. «For menneskeheten, dyrene og planeten,» er det uoffisielle slagordet. Det handler om å sette vår egen posisjon i et større perspektiv, og å være bevisst på miljøet og vår plass i det, mener Kalkvik.

– I dag ødelegger vi økosystemet mer enn vi hjelper det. Vi er ikke kirsebæret på toppen av skaperverket. Tvert imot må vi ta hensyn til medskapninger.

Må alle bli veganere?

Kalkvik ler.

– Nesten, tror jeg. Med den økonomiske veksten i for eksempel Asia, får folk der mer og mer smaken for kjøtt. Da er det enda viktigere at vi i Vesten veier opp for det.

Samtlige i UKEstyret fra Gløs

UKEsjefen ønsker likevel å nå ut til hele Trondheim.

TEKST: Idunn Saltnes Skjærdingstad og Benedikt Javorovic

I det nye UKEstyret har alle åtte representantene tilknytning til Gløshaugen.

– Jeg har tatt opp både ekstroverte og introverte, folk som tenker med følelser og andre som tenker mer med fornuften, har Næss uttalt i et tidligere intervju med Under Dusken.

Han sier videre at det faktisk er det kun er folk fra campus Gløshaugen med i styret ikke vil påvirke miljøet i særlig grad.

– Jeg har fokusert mye på ulike persontyper og hvordan de utfyller hverandre. Jeg tror ikke campusfordelingen har så mye å si.

Stor rekruttering fra Gløshaugen

Under UKA-15 var 64 prosent av UKEfunkene fra Gløshaugen og 17 prosent fra Dragvoll. Fra gamle HiST var enda færre representert, med kun 9 prosent. Nesten 45 prosent av alle UKEfunkene kom fra Akershus eller Oslo. Dette er en tendens vi også ser i det nye UKEstyret, der fem av åtte er fra Østlandet.

På tross av at Samfundet har blitt kritisert for å være for fokusert på Gløshaugen og Dragvoll har Næss ikke tatt stilling til campusfordeling.

Det har vært homogene UKEstyrer tidligere, og han vil ikke at dette skal være en barriere slik at folk fra andre campus ikke søker.

Næss valgte å ikke annonser UKEvalget på talerstolen på Samfundet, men heller benytte seg av UKA sine nettsider og andre kanaler for rekruttering.

Mangfold allerede fra start

President Kristine Bjartnes i ISFiT tror man når lenger ved å være en mangfoldig gruppe. Hun forteller at det ikke alltid er like lett å rekruttere nye folk og holde intervjuer. Etter å ha tatt et emne i fagområdet Likestilling og mangfold kom hun på ideen om å holde kurs for mellomlederne sine. Gjennom kurs og samtaler kom lederne fram til hva det var viktig å huske på i en intervjusituasjon.

– Det handler både om å gi søkerne et hyggelig møte med ISFiT og gjøre de frivillige oppmerksomme på verdien av å rekruttere ut over sin egen vennekrets. Vi har ikke krav om at man må ha vært verken frivillig eller med i ISFiT tidligere, og det tror jeg er kjempesunt, sier hun.

Bjartnes' eget styre i ISFiT heller mer mot den samfunnsvitenskapelige siden ved NTNU. Styret består av syv dragvollinger og to gløsingere.

Både Næss og Bjartnes snakker om Facebook, stands og flyers som metoder for å nå ut til folk på ISFiT valgte også å markedsføre seg gjennom å være til stede under flere forelesninger, da de mente at å stå på stands ikke var effektivt nok.

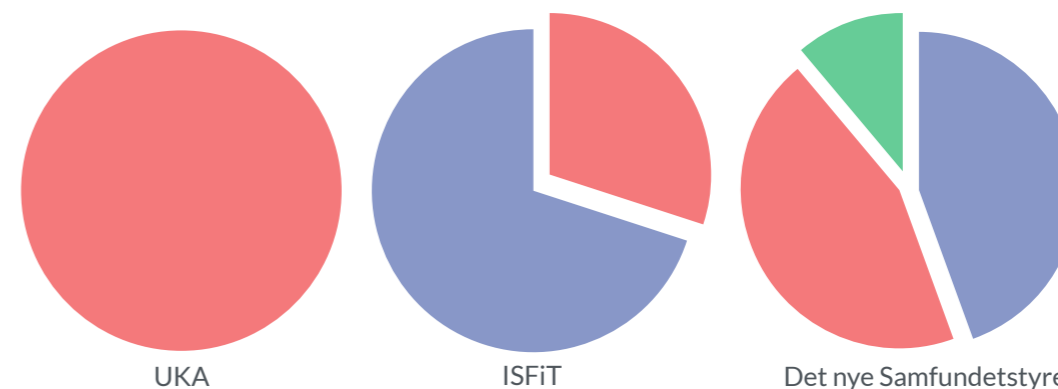
Bjartnes har tro på Martin Næss' valg av styre, på

HOMOGENT: Martin Næss mener det er tilfeldig at alle i styret kommer fra Gløshaugen.

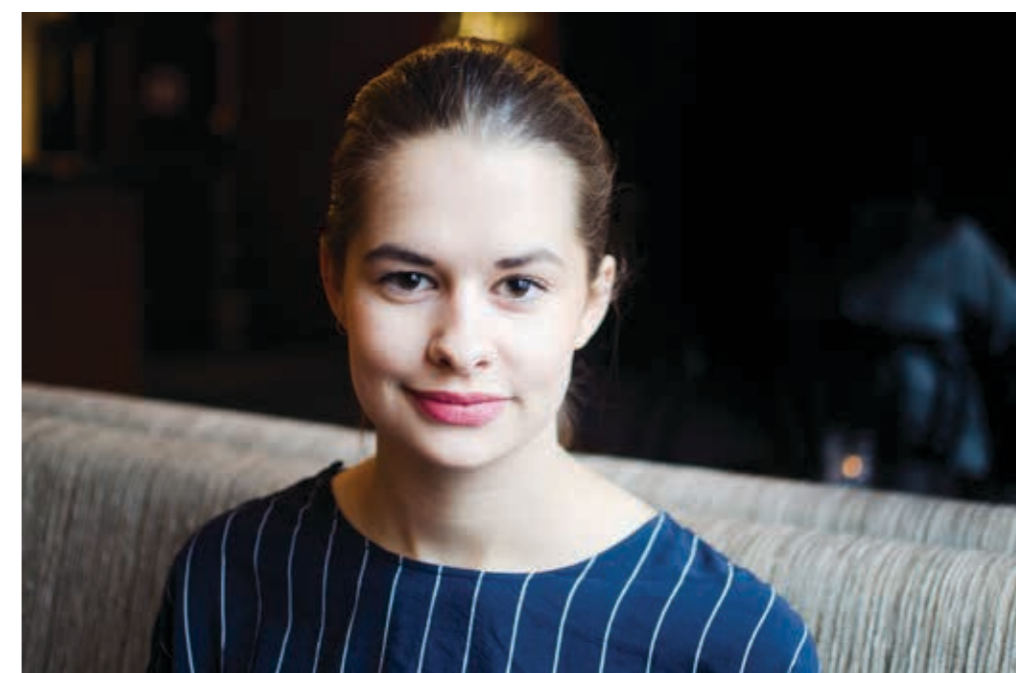
ARKIVFOTO: Hedda Rysstad

▶ Gløshaugen ▶ Dragvoll ▶ Handelshøgskolen

BAKGRUNN I STYRENE: UKA: 8 Gløshaugen, ISFiT: 3 Gløshaugen, 7 Dragvoll, Samfundetstyret: 4 Gløshaugen, 4 Dragvoll, 1 Handelshøgskolen.

GRAFIKK: Torgeir Bell.

MANGFOLD: Kristine Bjartnes tror mangfold tidlig i utvelgelsesprosessen er viktig.

ARKIVFOTO: Hildur Agustsdottir

tross av lite mangfold. Alle representantene har tidligere hatt en rolle under UKA.

Selv har Bjartnes erfart at et styre der flere ikke har vært med på ISFiT fra før kan være like bra som et styre med mer erfaring. Hun legger til at det kan være lurt med mangfold allerede fra start for å kunne rekruttere bredt underveis. De som vurderer å søke ser gjerne på de som allerede er med i organisasjonen, og får inspirasjon derfra. Kanskje blir det høyere terskel for å søke hvis man ikke kjenner seg igjen i utvalget.

– Selv er jeg samfunnsviter, og jeg synes selvfølgelig det er en god ting å ha med seg flere samfunnsvitere i utvalget, avslutter Bjartnes.

Ulike tilnæringsmetoder

Stein Wesenberg underviser i Ledelse i praksis på NTNU, og er daglig leder i Tri Consulting AS. Han er enig i det Bjartnes sier om at litt mangfold tidlig i

prosessen er en god ting.

– De som studerer på Gløshaugen og de som studerer på Dragvoll har ofte forskjellig tilnærming til et problem. Teknologene har ofte en enten-eller-logikk og leter etter mer entydige svar. Humanister og samfunnsvitere har en både-og-logikk som kan være mer forenende. Å ha forskjellige typer folk betyr at man kan lære av hverandre og få ulike innspill.

Han understreker også at det viktigste er å ha en god kommunikasjon.

– Hvis man ikke kommuniserer har det lite å si hvor mangfoldig eller hvilke kvaliteter et styre har. Man må alltid være åpen for å ta inn nye perspektiver. Det hjelper ikke å ha en person som sitter og tar alle avgjørelsene selv, sier Wesenberg.

– En kjempeidé med kurs

UKEstyret er ikke ferdige med å planlegge framtidige

rekrutteringsperioder, men Martin Næss er enig i at det er en god idé med kurs og skolering, slik ISFiT har begynt med.

– Vi ønsker å nå ut til hele Trondheim. Vi vil at alle skal være representert, og dette er noe vi allerede har snakket om. Kurs for opptaksperiodene kan være en virkelig god idé, sier han.

Påtroppende leder Gabriel Qvigstad for Studenter-samfundet har satt sammen et styre med representanter fra flere ulike campus. Han er likevel enig med Næss i at det er de personlige egenskapene som er viktigst.

– Jeg tror det er viktig å få med folk som ikke har så lang fartstid på Samfundet i de ulike gjengene. Samtidig kan det da være problematisk at de ikke helt vet hvordan alt i gjengen fungerer. Det handler i aller høyeste grad om å ha god kommunikasjon mellom de ulike leddene, sier han. **UD**

ILLUSTRASJON: Eirin Mari Fosøy

Skamløs ansvarsfraskrivelse

NRK har truffet sin målgruppe med suksesserien *Skam*, men tar ikke på alvor ansvaret de har som formidlere til et tenåringspublikum.

KOMMENTAR

EMMA JOHNSEN RØDLI
Kulturjournalist

NRK-serien *Skam* har regjert norske pc-skjermer det siste halve året. Målgruppen er tenåringer, og produksjonen møter publikum gjennom daglige oppdateringer med bilder, meldinger og videoer. NRK skal ha skryt: *Skam* tar publikumet sitt på alvor, og møter dem der de er på en nyskapende måte. Samtidig har de klart å engasjere en langt bredere folkemengde enn selve målgruppen. At serien har et så stort publikum, gjør det spesielt problematisk at den romantiserer et problemfylt og usunt kjærlighetsforhold mellom to tenåringer.

I andre sesong av serien følger vi Noora og hennes venninnegjeng ved Nissen skole i Oslo. Noora kan karakteriseres som oppdatert og skarp, og er blant venninnene den som framstår som mest samfunnsengasjert.

Det skurrende elementet i serien er forholdet mellom Noora og skolens «hunk» og klassiske «badboy», William. Gjennom hele andre sesong av *Skam* har det blitt klart at William er interessert i Noora, og at hun nok også har et godt øye til ham. Samtidig er en av jentene i Nooras nærmeste krets, Vilde, forelsket i William. Dette, samt Williams arrogante holdning, holder Noora tilbake.

William vet å utnytte Nooras ønske om å beskytte venninnens følelser, og presser henne til å møte ham på date: Han truer med å avsløre for Vilde at de to har hatt kontakt og at han er interessert i Noora. Flere liknende hendelser gjennom sesongen gjør at William framstår som ekstremt manipulerende og hensynsløs. Han nekter å akseptere at Noora ønsker å vise hensyn til venninnen sin.

Det er kritikkverdigg at NRK framstiller dette kjærlighetsforholdet, som på mange måter er usunt og har maktbalanse i Williams favør, uten at noen andre enn Noora sier ifra om at det William gjør er galt. Gjennom skepsisen Noora uttrykker, skinner det igjennom at hun er dratt mellom følelsene hun har for William og fornuften som forteller henne at han ikke er bra.

I utgangspunktet mener jeg ikke et verk nødvendigvis trenger å preke moral og etikk, og det er viktig at kultur kan framstille virkeligheten slik den er, ikke bare slik den burde være. For kjærlighet kan være vanskelig, god og dårlig på samme tid, og disse motsetningene formidler NRK med forholdet mellom Noora og William. Men NRK framstiller ikke kun dikotomien, de romantiserer et usunt forhold.

I femte episode i sesong to ender Nooras indre kamp med et dramatisk kyss, som serien åpenbart bygger opp mot som en slags katarsis. Men med tanke på avsender og mottaker, blir jeg skeptisk når NRK idylliserer et tydelig destruktivt forhold med skjev maktbalanse, uten at noen instans i serien kritiserer det fra et objektivt ståsted. NRK har et spesielt samfunnsoppdrag og et oppdragende ansvar overfor tenåringene de lager sitt innhold til.

Problemet kunne lett vært løst ved å ha satt inn en karakter utover Noora som stiller tydelige spørsmål ved Williams manipulerende oppførsel. En voksenperson, eller enda bedre, en kul venn, som sa klart ifra om at utpressing ikke er romantisk, men psykisk vold. Så får vi håpe det er nettopp en slik instans NRK setter inn i serien når den tas opp igjen i slutten av uka, om enn litt for seint.

– Jeg har sittet i fem timer og sydd Panda Panda-bager

Trondheimsbandet Panda Panda slapp fredag 15. april sin debut-EP *Millions*, bestående av fire drømmende støypop-låter. Vi fikk komme på besøk i øvingslokalet til kvintetten.

TEKST: Anna Melkild FOTO: Linea Bancel

Hvordan har prosessen med EP-innspillingen vært?

– Det var et naturlig tidspunkt å gå i studio på. Vi hadde laget flere demoer i forkant, og spilte inn de beste av disse låtene i Øra Studio med produsent og mikser Karl Klaseie, forteller vokalist og gitarist Håkon Brunborg Kjenstad.

Hvordan er det dere skriver låter?

Ragnhild Fangel, på vokal og synth, forklarer at det ofte er Håkon som kommer med ideene.

– Det er gjerne jeg som har laget et vers eller et refreng, også arrangerer vi det sammen i øvingsrommet. Vi bare spiller på det til det føles fett, sier Håkon.

Hva synes dere om musikkmiljøet i Trondheim?

– Jeg synes det fineste er at man er kompis. Alle er veldig opptatte av å sjekke ut hverandres musikk og stille opp på konserter. Det er i liten grad et konkurrerende miljø, og folk er veldig gira på hverandres vegne, forteller Ragnhild.

Bandet mener at det ikke er kniving om de leste gigsa, men heller en enighet om at det er viktig å backe hverandre.

– Det er utrolig mange dyktige folk som spiller her i byen. Jeg synes blant annet folk burde sjekke ut Toy Savoy og Vebjørn Mamen, sier Håkon.

Dere er et såkalt «DIY-band». Dere lager merch, syr sceneantrekk og filmer deres egne videoer. Hvor mye tid går med til dette?

– I dag har jeg sittet i fem timer og sydd Panda Panda-bager. Det er veldig moro, men det spørs hvor lenge jeg kan gjøre så mye om dagen, sier Ragnhild.

Det er tydelig at dette er noe de har snakket om før. – Det ble skikkelig fint. Vi har sydd og trykket logoer på bagene, men jeg tror ikke det kommer til å bli et opplag på 300 bager som vi lager selv. Men det er ordentlig moro! Slik som da vi tok coverbildene til singelen vi ga ut, «Halcyon Years». Vi bare sminket hverandre, tok bilder og hadde det moro, ler Håkon.

Videre forteller Ragnhild at det selvsagt også er et økonomisk spørsmål, og at de har mer lyst til å bruke pengene på å spille inn musikken i et ordentlig studio i stedet for å bruke store summer på musikkvideoinnspillinger og fotoshoots.

– Samarbeidet med plateselskapet vårt, Riot Factory, fungerer veldig bra. De pusher oss til å produsere, setter tidsfrister og kommer med gode ideer, sier trommeslager Oddbjørn Sponås.

Hva er planene framover?

– Vi skal varme opp for Dråpe på to konserter, én i Oslo og én i Bergen, forteller Oddbjørn.

Det blir første gang de spiller utenfor Trondheim. – Forhåpentligvis skal vi spille masse konserter framover, lage nye låter og spille inn plate til høsten, fortsetter Håkon.

Det er med andre ord spennende tider for bandet. Se opp for Panda Panda, og sjekk ut EP-eren deres *Millions*. **UD**

ILLUSTRASJON: Katrine Gunnulfsen

Fortsatt penga som rår?

Musikkbransjen er i stadig endring. Flere etablerte norske artister har vendt ryggen til de store plateselskapene til fordel for egne plateselskap.

KOMMENTAR

ANNA MELKILD
Musikkredaktør

Da Marit Larsen i starten av april ga ut EP-en *Joni Was Right*, var det med sitt eget, nyoppstartede plateselskap Håndbrygg Records. Karpe Diem, Lars Vaular og Gabrielle er andre eksempler på norske artister som har forlatt de tradisjonelle plateselskapene for heller å stå på egne bein. Hvorfor gjør de dette? Har de ikke bruk for plateselskapene lenger? Mange

artister velger fremdeles å signere platekontrakt, enten med et indieselskap eller et av de store, pengesterke selskapene som Universal, Warner, og Sony. Hvorfor?

De nye portvaktene

De store selskapene har penger, men trenger artistene dette lenger? Tidligere kunne albuminnspillinger koste et syvsifret antall kroner, men det hører i dag til sjeldenhetene i Norge, om det i det hele tatt skjer lenger. Nå kan musikken spilles inn billig hjemme i stua. Produksjon og distribusjon av cd-er og vinyl er erstattet av enkel og rimelig digital distribusjon. I tillegg vil mange hevde at det meste av markedsføringen kan gjøres gratis eller veldig billig på sosiale medier.

Men noe som alle kan gjøre medfører også at man-

ge gjør det. Konkurransen blir hard. Det er lett å drukne i mengden, og vi som musikkkonsumenter trenger noen til å filtrere den store massen av artister for oss, de som trekker fram den musikken som er virkelig bra. Plateselskapene er og har alltid vært et slikt filter, men man stille spørsmål ved om de fremdeles er viktigst på dette området.

Under Bylarm i år ble det på en konferanse med Asbjørn Slettemark som ordstyrer diskutert hvem som er portvaktene i norsk musikkbransje i dag. Før lå mye makt hos platedirektørene og musikkansmelde i landets store aviser, men Bylarm-panelet var enige om at en sekser i Aftenposten ikke har like mye å si for en artist nå som før. Det er i stedet mer populært å lytte til spillelister satt sammen av strømmetjenestene eller andre brukere, gjerne lister fulle

« Med gode økonomiske ressurser og en dyktig stab med internasjonale nettverk, er veien forbi de store portvaktene enklere. »

av hitlåter. Folk konsumerer enorme mengder musikk gjennom disse hit-spillelistene. Konklusjonen syntes å være at det aller viktigste for en artist i dag, i alle fall innen popmusikk, er en radiolisting i tillegg til høye lyttertall på strømmetjenester som Spotify, Tidal og Soundcloud. Noen vil mene at plateselskapene har mindre makt over disse, men stemmer det?

Nykommer eller bransjefavoritt

På slutten av hvert år kårer musikkkritikere og bransjepersoner gjennom BBC en «Sound of...», som er artisten de samlet har mest troa på at kommer til å gjøre det bra i det kommende året. I år var det Jack Garratt som stakk av med den gjeve tittelen «Sound of 2016». The Guardian skrev i ettertid en artikkel om at siden kåringens oppstart i 2003 har alle vinnerne kommet fra stallen til de store selskapene, bortsett fra én - nemlig Adele i 2008, da hun var signert på indieselskapet XL Records. Dette viser at selskapene med de største markedsføringsbudsjettene kan gjøre artistsigneringene sine mest synlige i forkant av avstemmingen, og dermed har de en større sjanse for å vinne i en votering.

Kjempesuksessen Adele har gått motsatt vei enn sin langt mindre kjente norske kollega Marit Larsen, og har først nå signert kontrakt med et av de store plateselskapene, Sony. Lovnader om enda mer

penger brukt på internasjonal markedsføring enn det «lille» indieselskapet XL formodentlig kunne tilby, og sannsynligvis også en signeringssum av fotballspillerkaliber, fristet selv Adele.

En internasjonal satsing

Som norsk artist synes det fremdeles å være en enorm fordel å være på et utenlandsk storselskap ved en internasjonal satsing. Vi ser at norske artister gjerne er signert med indieselskap hjemme, for så å være på et større selskap utenlands. Se for eksempel på Aurora som i Norge er signert på lille Petroleum Records, men utenlands er en del av stallen til giganten Decca Records, et underselskap av Universal Music. Man kan spekulere i om Marit Larsens plan er den samme, nemlig å finne et større selskap utenlands for en internasjonal satsing. Ved å eie masterinnspillene sine selv, kan artistene i større grad bestemme samarbeidspartnere dersom man klarer, eventuelt allerede har klart, å fange deres interesse.

Samtidig ser vi at Universal Norge hjelper Astrid S til et mulig internasjonalt gjennombrudd, og at det i hennes tilfelle har blitt satset i utlandet helt fra starten av. Den norske artiststallen hos Universal Norge består av rundt tretti artister, der mange sannsynligvis er uten internasjonale ambisjoner og muligheter, som Freddy Kalas, Morgan Suleli, og Linni Meis-

ter. De har med andre ord noen få de virkelig setter inn støtet for. Med gode økonomiske ressurser og en dyktig stab med internasjonale nettverk, er veien forbi de store portvaktene enklere.

Ser mot Norden

Plateselskapene ser altså ut til å fremdeles ha stor makt og styrke i utlandet og for norske utenlands-satsinger. Det er ikke vanlig for selv etablerte artister i markeder som England og USA å vende ryggen til gigantene, som vi altså nå har sett enkelte gjøre i Norge. Kan en årsak være at Norge er et av foregangslandene for strømmemodellen, og med det har gjort at norske artister har vært nødt til å forholde seg til lite penger fra salg av innspilt musikk? Kanskje vil utenlandske artister etterhvert følge Marit Larsen og de andre norske artistenes eksempel.

Det er helt klart spennende tider for musikkbransjen, slik det har vært siden Napster kom og endevendte det meste: Fra den uetablerte med hjemmestudio, til de store artistene og plateselskapene. De store selskapene har fremdeles en vesentlig rolle, spesielt for dagens internasjonale satsinger. Det blir fortsatt spennende å se hvordan bransjen ser ut og hvem som rår om enda ti år. For musikkbransjen vil alltid være der, ulikt mange andre bransjer. Musikk vil vi aldri klare oss uten.

Dyptgående tenkeanalyse av artisten Vilde Tuv

KOMMENTAR

LUDVIG FURU
Musikkjournalist

Slapt, klønete, ufullstendig, og andre skarpe adjektiv satt løst etter konserten med Vilde Tuv på Slottsfjell 2014. Men shit ass, man glemmer ikke en artist som forvirrer så mye at man blir sint. Det mest provoserende var at hun ble hyllet av folk med kul musikksmak som jeg ser opp til. Jeg bestemte meg likevel for å gi henne en ordentlig sjanse da hype-en toppet seg i mars med et omfattende portrettintervju i Natt & Dag.

Det virker som om hun har en klar idé om hva sangene hennes skal formidle, men at hun ikke har den fjerne anelse om hvordan hun skal komme seg til sluttresultatet. Det er kanskje nettopp denne usikker-

heten som er kjernen av prosjektet hennes. Men låter det såpass ubehagelig at man kan trekke linjer til antimusikk?

Den utigte basstrømmen, verselinjene som ikke går opp, og den ulærde gitarstilen virker som et resultat av den samme visjonen som outsider-musikere har, snarere enn mangel på ferdigheter. Lytteopplevelsen kan minne om for eksempel den amerikanske låtskriveren Jandek og den franske «harsh noise wall»-artisten Vomir. De bruker atonalitet og antimusikk for å gjøre lytteren ukomfortabel på et helt annet plan enn vår alles Vilde, men likevel. Tilføyer hun disse dissonansene for å skape en slags konseptuell skam, for å skjemme seg over sin egen musikk? På en annen side er hun sterkt preget av samtiden, hvilket kommer til uttrykk i elementene av post-eurodance og hennes skrikende klesstil. Hun er med andre ord ikke helt på utsiden, og det er her det begynner å bli interessant.

Det er ikke det at Vilde Tuv låter stygt. Det er ikke sånn at hun hadde hørt mer interessant ut om hun hadde pusset mer på låtene. Det er en eller annen rar mellomting. Musikken hennes er ikke skjor på den måten man er vant til at skjor musikk skal være. Den tar det til et nytt nivå, og er strippet for selvbilde. Og det er det som gjør den så virkningsfull. Jeg tror faktisk jeg kan gå så langt som å si at jeg liker det.

Å kalle det hun gjør for «art by accident» vil være å trække på henne, for hun har tydelige intensjoner. Det er bare umulig å skjønne seg på henne. Man må nesten bare akseptere at hun er en ensom cowgirl, og at vi utenforstående ikke har nubbsjans til å trenge inn i boblen hennes. Men det er naturlig å bli nysgjerrig på personen bak musikken når man ikke helt forstår den. Sjekk om artisten er «tilregnelig», liksom. Og vi nordmenn har vel erfart at det er lurt å være sikre på akkurat det før vi dømmer noen for resten av livet.

Krim i Christies ånd

Og dermed var det ingen tilbyr spenning, dramatik og god scenedynamikk, ispedd stemnings- skapende livemusikk.

TEKST: Emma Johnsen Rødli FOTO: foto.samfundet.no

Agatha Christies *Og dermed var det ingen* er en krimklassiker som gjør seg godt adaptert til scenen. Bygd rundt barnerimet «Ti små negerbarn», starter stykket med at ti fremmede mennesker ankommer en øy. Det viser seg at hver av dem har fått en invitasjon fra en fremmed, og at verten ikke har ankommet selv.

Mens gjestene én etter én avlives, forsøker de overlevende å møte seg fram til hvem som kan være morderen. Barnerimet fungerer som en nedtelling, og med hver døde person øker intensiteten i forestillingen.

Ingen rollekrøll

Oppbygningen fungerer godt, for i stedet for å dryge det ut, velger SIT å la de dramatiske hendelsene komme som perler på en snor. De bruker heller tid i opptakten av forestillingen på å presentere karakterene, noe som er nødvendig siden det er så mange av dem. For det er opptil ti karakterer på scenen på samme tid, og det kan bli forvirrende mange navn.

Enda scenen er liten, har SIT klart å løse det på en god måte. Dialogen forvirres ikke av alle karakterene, og selv om de ikke kommer så ofte til ordet, etablerer hver enkelt en tydelig personlighet. Scenen har SIT valgt å bygge utover i salen, noe som fungerer utmerket til å skape en bedre romfølelse og gi karakterene plass til utfoldelse.

De ti karakterene utfyller hverandre. Mens noen fungerer som morsomme innslag, holder andre på den alvorlige tonen i stykket. Enkelte oppleves kanskje som litt platte, men dette skyldes nok heller manus enn skuespillerne. Uansett er det nødvendig at noen av personene på scenen ikke er karikerte, personligheter for å kunne henge med.

Umotivert sinne og velutformede replikker

Skuespillet er godt, og ikke overdramatisert som det ofte kan bli i amatørproduksjoner. Tharald Jørgen Stray og Marlene Stavrums arbeid på scenen står spesielt fram. Stray spiller rollen som Phillip Lombard på en overbevisende og ekkelt nonchalant måte. Stavrums tolkning av Wilma Bløre viser seg som den sterkeste rollen på scenen. Skuespillet er morsomt og personlig, og hun er velsignet med gode replikker. Karakteren er vittig og overdreven, og fungerer som motvekten til det dramatiske og skumle i stykket.

Et par av karakterene bryter ut i litt umotivert sinne et par ganger, men ellers virker karakterene helhetlige og troverdige. Enkelte skuespillere roter litt med dialogen gjentatte ganger, og sånn kan stykket oppleves som litt dårlig innøvd, men mest sannsynlig skyldes det premierenerver og intet annet.

HUMORISTISK MOTVEKT: Marlene Stavrum spiller det friske pustet Wilma Bløre.

Utfyllende musikk

SIT skal dessuten ha berømmelse for musikken i stykket. De har valgt å ha band på scenen, som spiller et tema mellom scenene, men også stiller med stemningsfulle lydeffekter. Hanne M. Nordengen har komponert en svært passende melodi, og gjentakelsen av barneregns melodi setter den uhyggelige stemningen. Noen ganger er musikken litt i høyeste laget, og noen av skuespillerne blir delvis overdøvet av musikken, men dette er i det store og hele et svært lite problem.

To ganger i forestillingen brukes korte dansenumre for å bryte opp stykket. Spesielt andre dansenummer gjør mye for å lette den dramatiske tonen, og fungerer godt som humorinnslag, om enn litt malplassert.

Mestrer krimsjangeren

SIT viser med *Og dermed var det ingen* at de mestrer krimsjangeren, og kan eksperimentere med scenerommet. Nok en gang kommer flere talentfulle skuespillere til sin rett. Bandet er et definitivt høydepunkt som setter stemningen og gjør at stykket kommer svært vellykket i havn.

Antler – Bonbons

Minimalistisk og særegen synthpop.

FOTO: No Forevers

Trioen Antler er fredag 22. april ute med sitt debutalbum *Bonbons*. Albumet er en godtepose av stødige trommer, oppfinnsom synth, og krystallklare vokaler. Øverst i posen finner man den lette og luftige låta «Antler», hvor synthen ønsker lytteren velkommen på leket vis. Dette er en dansbar låt som sparker fra seg, så godt det lar seg gjøre i minimalistisk synthpop.

«**The Dip**» tar det til et mer personlig nivå, med tekster som: «Make my mouth go dry, my inner feelings slowly die». Antler og vokalist Natali Abrahamsen Garner har en unik evne til å gå i følelsenes dybde uten at det blir klissete og påtrengende. «Let It Fall» følger det samme mønsteret. Den lune oppbygningen gir mye rom for vokalen, som er uanstrengt og behagelig.

«**Animal/Butterfly**» manifesterer hele atmosfæren til Antler. Den er svevende og full av fantasi. Trommisen bytter gir, og synthen minner nærmest om regndråper. Naturinspirerte tema er kanskje noe oppbrukt innen den skandinaviske pop-sjangeren de siste årene, men Antler gjør det til sitt eget. Musikken blir fyldig til tross for at den er helt strippet ned.

Låta «Nude» er en velkommen overraskelse idet albumet er i ferd med å bli noe monotont. Denne låta starter aggressivt og bråkete. «Your flaws are right, my flaws are wrong» er linjer som viser genuint tæl, og er en fin kontrast til det ellers nedtonede lydbildet.

Avslutningsvis jazzer Antler debutalbumet sitt opp med «Features». Dette er en groovy låt hvor synthen virkelig skinner. Jeg savner litt generell kraft og noen skikkelig høydepunkter. Med det sagt så er dette et solid debutalbum med et spennende lydbilde og mesterlig utført synthpop.

Bonbons er vel verdt å høre igjennom. Klarer du ikke vente på plata, spiller Antler på BrukBar/Blæst 21. april.

Tekst: Emilie Pedersen

Edward Sharpe and the Magnetic Zeros – PersonA

Har alltid bikket mot det eksentriske, men på deres siste plate blir det i overkant.

FOTO: Community Music Group LLC

Bandet har vært store på indiepop-scenen en god stund nå, og det begynner å bli en del år siden kjempehiten «Home», en fengende og allsangvennlig låt som traff bredt. På deres siste album, *PersonA*, drar de deres eksentriske utgangspunkt for langt, og det er ikke mye som minner om stadions-indien igjen.

Noen ganger fungerer eksperimenteringen godt. Platas første låt, «Hot Coals», er svært annerledes fra det vi har kommet til å forvente fra bandet, men på denne låta er det intet problem, grunnet interessante melodiske grep og interessant instrumentering. De vakre brassonene mot slutten setter prikken over i-en for min del.

Men platas jazz-tendenser kommer som en stor overraskelse. Låta «Uncomfortable» preges av eksperimentell vokal og en nærmest ikke-eksisterende melodi. Sjangerspriket er stort, og det blir tungt å høre på. Det er ingen melodi å feste seg ved, og det er ikke mulig å synge med. Tekstene blir til tider for svulstige, og deres storslagne oder til kjærligheten, Gud, verden og naturen blir i overkant mye.

Noe tradisjonell Edward Sharpe finner vi dog også på plata, blant annet den fengende pop-perlen «No Love Like Yours». Kanskje ikke lyrisk storslått, men likevel en koselig låt som passer på en solfylt festivaldag. «Let it Down» er et positivt tilskudd, med en interessant bro med temposkifter og eksperimentell tromming. Plata avsluttes med fine og muntre «The Ballad of Yaya».

PersonA er ikke et album jeg kommer til å høre mye på. Jeg er for at band skal kunne eksperimentere med lydbilder, men her blir sjangerspriket mellom de ulike låtene for stort. Det er rett og slett ikke helhetlig nok, og jeg må innrømme at jeg er skuffet.

Tekst: Live Skartveit

MIN ANBEFALING

TRYM KJØS
Musikkjournalist

Flatbush Zombies

De levende døde springer ut av Brooklyns undergrunn.

Det er mye kult som rører seg i hiphop-miljøet på USAs østkyst for tida. Den eksperimentelle rapgruppa Flatbush Zombies ble fort en liten sensasjon på nettet da de la ut «Thug Waffle» for rundt fire år siden. Gutta kommer fra Brooklyn, nærmere bestemt Flatbush, og består av Meechy Darko, Zombie Juice og Erick «The Architect» Elliott. De har skapt sin egen lille syke verden og henter deler av sin inspirasjon fra japanske tegneserier og hippiekulturen. Jeg trakk ganske raskt linjer til hiphop-kollektivet fra andre siden av USA, Odd Future, med sin eksentriske adferd og klesstil.

For di de kommer fra en såpass raphistorisk bydel i New York, skal det en del til før de utmerker seg. Hører folk «Brooklyn» tenker de automatisk på Biggie og Jay Z. Ikke for å ta noe fra legendene, men jeg håper noen vil legge til Flatbush Zombies i tankerekka.

Musikkvideoene deres er så sinnsykt kule og gale at de må sees. Av de feteste vil jeg trekke fram «Death», som åpner med at Zombie Juice starter opp en gammel traktor og kjører rundt på en mørklagt åker. «Thug Waffle», «Thugnificense» og «MRAZ» er også fantastiske. Flere av musikkvideoene har samme åpningssekvens som den Quentin Tarantino bruker i *Death Proof*, og later som om de er B-filmer fra 70-tallet. Det er så visuelt og så mye som foregår samtidig at man nesten kan se dem uten å høre musikken. Alt fra den typiske nabolag-promoteringa til traktorkjøring og liksom-wrestlingkamper med utelliggere.

Etter to mixtapeslipp i 2012 og 2013, hvor Danny Brown og trondheimsvennen Action Bronson gjester den siste, og en EP fra 2014, kom debutalbumet deres *3001: A Laced Odyssey* i år. Det er et kult album, men det virker som om deler av kreativiteten og galenskapen har avtatt noe. Jeg synes de velger en mer trygg og radiovennlig vei denne gangen. Albumet holder det mer tradisjonelt og inneholder tunge beats og gutural rapping, som er kjennetegn for østkyst-raphen. Det er synd at de tar et steg bort fra sitt varemerke. Jeg mistenkte først at gutta hadde blitt signert av et stort plateselskap og på den måten ble diktert, men det er ikke tilfelle. The Glorious Dead Records er krefte bak albumet. Sjekk spesielt ut låtene «The Odyssey» og «Bounce».

I sommer kommer en annen østkystgruppe, The Underachievers, til Trondheim under Pstereo. De innledet et samarbeid med Flatbush Zombies tilbake i 2013 som blant flere låter resulterte i «No Religion». Den må absolutt høres. «Ain't it ironic that the zombies runnin' the rotten apple», spytter Meechy Darko. Norge må foreløpig vente på de levende døde fra Flatbush, men la oss håpe brødrene fra The Underachievers tar over Marinen i august.

KVISS #10

KVISSMESTERE:
Eirik Vågeskar og Thorben Dahl
Spørsmål og kommentarer sendes til
eirik.vageskar@studentmediene.no

SPØRSMÅL:

1. Hvilken forfatter står bak bokserien *Haikerens guide til galaksen*?
2. Hva heter den nyeste teateroppsetninga til Studentersamfundets Interne Teater?
3. Hvordan bestemmes det hvilken dato Kristi himmelfartsdag lander på?
4. Hva heter endestasjonene på AtBs linje 5?
5. Hvor mange spisesteder, inkludert kafeer, har Sit på Gløshaugen?
6. Hvilken komponist står bak *Skjebnesymfonien*?
7. Hva heter den eldste tennisturneringa, som inngår som en av de fire Grand Slam-turneringene?
8. ...og hvilken farge har underlaget man spiller på i tennis-turneringa French Open (også kjent som Roland Garros)?
9. Hva heter skuespilleren som gir stemme til de kjente Nintendo-karakterene Super Mario, Luigi, og Wario med flere?
10. Og hvor mange stjerner kan du samle i Super Mario 64?

SVAR:

11. Utvikleren Fromsoftware er aktuelle med et nytt spill i en spillserie som er kjent for å være brutalt vanskelig. Hva heter spillserien?
12. Hva heter morgenprogrammet til Radio Revolt som går hverdager fra syv til åtte?
13. Hvilken Disney-film har kommet på kino i ny, live-action versjon?
14. I hvilken by hadde nylig NTNU styremøtet der de nye fakultetsnavnene ble vedtatt?
15. Hvordan finansieres bysykkelordningen i Trondheim, sett bort ifra leiesummen?
16. Hva er Moholt 50|50?
17. Hvilket år skal FM-radionettet slukkes?
18. Nevn ett av selskapene entreprenør-superstjernen Elon Musk har grunnlagt.
19. Hvilket parti på Stortinget er landets eldste?
20. Hvilken bokstav fulgt av et tosifret tall er den tekniske betegnelsen på gudbrandsdalsost?

1. Douglas Adams. 2. Og dermed var det ingen. 3. 40 dager etter Jesu oppstandelse. 4. Lohove og Buenger. 5. Seks (Hangaren, Realag, Elektro, Kjelhuset, Cafe-Sito Hangaren, Cafe-Sito Realag). 6. Ludwig van Beethoven. 7. Wimbleton. 8. Rødt. 9. Charles Martinet. 10. 120. 11. Dark Souls. 12. RevoltMorgen. 13. JUNGELBOKEN. 14. Alesund. 15. Reklame på sykkelene og ved staveveien; får ingen belønning. 16. Et byggeprosjekt som omfatter 5 høyhus i Moholt studentby; skal bli passivhus og Norges høyeste bygning i mars/avr 2017 (8. februar 2017 kl. 11:11:11 i Trøndelag). 17. Tesla Motors, PayPal, SpaceX og (ideen bak) Hyperloop. 18. Venstre. 19. G35 «gtemelk, 35 prosent fett».

VI FEIRER TIENDE KVISS SIDEN OPPSTARTEN. FINN UT HVILKEN TI-RELATERT TING DU ER:

0 - 3 poeng: *Ti små negerbarn (Ten Little Niggers)*, det opprinnelige navnet på Agatha Christies *Og dermed var det ingen*. Da institusjonell rasisme ble ukult, fulgte du med. Kos deg sammen med Hoa hottentott og den tidligere yrkestittelen til pappaen til Pippi.

4 - 7 poeng: De ti bud. Du har mye godt i deg, som at man ikke skal stjele. Men av og til er det for eksempel nødvendig å begjære sin nestes eiendom. Hvordan skal man ellers avskaffe føydalisme?

8 - 11 poeng: Titalssystemet. Du fungerer sånn helt greit, men prøv å dele en tipakning på noe annet enn fem og to personer, så skjønner du greia. Redaksjonen holder en knapp på tolv.

12 - 15 poeng: *Kristendommen, den tiende landeplage*, Arnulf Øverlands foredrag fra 1933. Litt skarp i kantene, men du førte til en underholdende rettsak og at blasfemi-paragrafen etterpå ble en sovende paragraf.

16 - 19 poeng: Det tiende semesteret. Det er litt vemodig å bli ferdig med en mastergrad, men du peker mot starten på nye eventyr.

20 poeng: Menneskets ti fingre. Du er akkurat mange nok til å telle på (se 8-11), passer bra på et tastatur og har attpåtil to motstilte tomler, som gjør at vi kan gripe ting. Uten deg hadde vi ikke blitt planetens dominerende art ei heller klart å lage dette nummeret av Under Dusken. Du har vår evige takk.

Kulturkalenderen

19. april - 3. mai / annullere drukket

TIRSDAG 19. APRIL Studentersamfundet

Klokka 18.00: I kveld er det faktisk samfundsmøte, og i tillegg semesterets siste. Det blir et sterkt møte i Storsalen der du får historier fra 22. juli fra tre trondheimsbaserte personer. Klokka 22.00: Til Storsalen senere denne kvelden kommer Snaustrinda Spelemannslag og spiller opp til dans for alle som vil! De spiller herlig norsk og svensk folkemusikk med feler, kontrabass, gitar, klarinetter, og godt humor.

ONSDAG 20. APRIL Trondheim Torg

Klokka 16.00: Folkehøgskoler og Framtiden i våre hender er lei av at folk kaster god mat. Spiselig mat blir kastet, framfor å bli gitt til de som trenger det. Dette burde det bli en slutt på, og derfor blir det aksjon i dag på Trondheim Torg, med både appeller, musikkinnslag, buffet og mer.

Verkstedhallen & Lobbyen

Klokka 19.00: Teatergruppa Tusen Struts presenterer *Presidenten – En svart komedie i to akter*. En blanding av alvor og humor gjør at dette blir et stykke for enhver smak. Spilles både i dag og i morgen, så grip sjansen!

TORS DAG 21. APRIL Olavshallen

Klokka 19.30: Mye av kunsten med en film er musikk. Musikk kan skape så mye, og en av de beste filmmusikkskaperne er ifølge mange John Williams. I kveld vil Trondheim Symfoniorkester spille mange av hans underverk!

Studentersamfundet

Klokka 20.00: Vår kjære studentradio, Radio Revolt, holder liveshow på Edgar! Hva er egentlig Radio Revolt, hva har vi å tilby? Det blir underholdning og god musikk, og hvis du tar bilde med eventflyer og legger det på Instagram med #radiorevolt, så kan du vinne et fallskjermhopp! Dette blir SJUKT.

FREDAG 22. APRIL Good Omens

Klokka 21.30: Dobbeltkonsert er dobbelt så kult som vanlig konsert. I hvert fall når det er to trondheimsband som står på scenen. Cold Creek spiller alternativ rock og indie, Venner spiller rock. Førstnevnte har til og med vært A-lista på Radio Revolt! Det høres altså ut som en konsert man bør få med seg.

Studentersamfundet

Klokka 22.00: Klubben får besøk av bandet Hvitmalt Gjerde, og det sies at

de har et sjeldent særegent sound, og deres feelgood riff har allerede skrevet seg inn i norsk rockehistorie!

LØRDAG 23. APRIL Diskoteket

Klokka 23.00: Det blir frekt og freidig med Frekk + Freidig og Marie Komisar fra P3 som skal gi deg danseglad og rumpevrikkende musikk hele natta. **Good Omens** Klokka 20.00: Fire band har kjempet seg gjennom konkurranser og dueller for å komme til finalen i Ladehammerslaget. I kveld skjer det, i kveld er finalen! Hvem vil vinne?

Trondheim Folkebibliotek

Klokka 13.00: Det er kanskje ikke noe du har skrevet i kalenderboka, men i dag er det faktisk 400 år siden William Shakespeare døde. Shakespeare-entusiast og nevrolog Ragnar Stien kommer for å ta for seg nevroletterære ting, og Shakespeare.

Verkstedhallen & Lobbyen

Klokka 10.00: Tror du veganmat bare er gress? Er du nysgjerrig på hva veganere spiser? Er du veganer selv? Uansett hva grunnen er, ta turen til Trondheim vegan fair. Gratis inngang, og mange utstillere som byr på mye god mat og informasjon om veganlivet. Du vil ikke angre på så god mat som dette!

SØNDAG 24. APRIL Lerkendal Stadion

Klokka 18.00: Ja, me e' de kvide å di blå, vikingguttane de komme nå! Og de skal spille mot Trondheims egne RBK-gutter. Men det er vel ingen tvil om hvem som vinner vel?

Studentersamfundet

Klokka 15.00: Har du dritkjedelige vegger på hybelen, eller bare ønsker du noe nytt og fint å se på? Samfundets egen Fotogjeng selger sine mesterverk fra konserter, arrangementer, og mer, så her har du mulighet til et unikt bildekupp!

MANDAG 25. APRIL Trøndelag Teater

Klokka 19.00: I kveld kan du være kulturell av deg og dra å se stykket *Vaktmesteren* av Harold Pinter. En historie om karakterer som kan kjennes igjen av alle, fordi vi kjemper mot feil og mangler og presses mot å gjøre det riktige i livet. Dette er et suksessykke om tre menn som trækker på hverandre for å holde på det siste de har av verdighet.

TIRSDAG 26. APRIL Ila Brainnstaasjon

Klokka 20.00: Har du ennå ikke vært på koselige Brainnstaasjonen, eller øn-

sker du å dra dit igjen? I kveld kan du få med deg svensk/norsk frijazz fra triobanden Andy & Pam.

Ladestien

Klokka 10.00: Det er snart mai, og sommeren nærmer seg. Sommerfanatikerne Stine og Nina tjuvstarter sesongen ved å fange krabber langs hele Ladestien. Det blir konkurranser og is for alle som deltar.

ONSDAG 27. APRIL Nidarosdomen

Klokka 20.00: I den praktfulle Domen skal kvelden fylles med nydelig sang fra de kjekke mennene i Trondhjems Studentersangforening, med ulike korstykker og symfonier.

Olavshallen

Klokka 20.00: Stand-up er morsomt, britisk stand-up er morsommere. Spesielt Bill Bailey. I kveld kommer han til byen for å holde showet sitt *Limboland*, som handler om å finne seg selv i grenselandet mellom hvordan vi forestiller livet vårt, og hvordan det egentlig er. Det blir humor, musikk, og sjansen til å si «jeg har sett Bill Bailey». Det er ganske kult.

TORS DAG 28. APRIL Scandic Lerkendal

Klokka 19.30: Britiske komikere kommer til Norge på rekke og rad, og denne kvelden er det den morsomme iren Dara O'Briain som kommer til byen. Du har kanskje sett han komme med morsomme svar på spørreprogrammet QJ, men i kveld kan du se hans kritikerroste show *Crowd Tickler*.

FREDAG 29. APRIL Lademoen Kirke

Klokka 18.00: TKS, altså Trondheims Kvinnelige Studentersangforening, ønsker våren og deg velkommen til konsert i Lademoen Kirke. De sang

seg til gull i Italia.

Lobbyen

Klokka 21.00: Hva er et psykedelisk spacerockband? Black Moon Circle er i hvert fall det, og dette Trondheimsbandet har fått flere gode anmeldelser på albumene sine.

LØRDAG 30. APRIL Nidarosdomen

Klokka 11.00: Nidarosdomen er mer enn bare det du ser på en vanlig omvisning. Domen skjuler mange kapell i høydene, som vanligvis er stengt for publikum. Bortsett fra i dag, siden i dag blir det omvisning til små, intime kapell helt fra slutten av 1100-tallet. **Verkstedhallen og Lobbyen** Klokka 21.00: Rapkongen Joddski er tilbake, og hans nye album *Bygdedyret* har fått knall kritikk, så dette er en konsert du vil få med deg.

SØNDAG 1. MAI Trondheim Kunstmuseum

Klokka 12.00: Science fiction-miniserien *The Common Sense* vises for første gang i sin helhet. Kunstneren Melanie Gilligan har skrevet en serie som omhandler hvordan teknologien endrer oss, og mer spesifikt om proteser «the patch» som gjør det mulig å kunne oppleve andre menneskers sanseinntrykk og følelser.

MANDAG 2. MAI Moskus

Klokka 19.00: Mandagsquiz er god start på uka, og du kan grille deg på Mandagsgrill-quizen til Moskus. Ikke quiz om grill altså, men en musikkquiz som visstnok skal være Trondheims eldste og beste.

TIRSDAG 3. MAI

Kom Under Dusken du skjønne mildel! Ny avis ute i dag!

Spitposten

SPIT (FRÅ ØSTRØNSK «SPURV-MÆNISH», BIRD MAN). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

Spitposten registrer at...
 ... at blir ikke mer fest enn debatt
 ... at viktig å diskutere om vi skal ha ett stort eller flere små bord
 ... at du vet det er ille når Tormod må kritisere møtet
 ... at serdeles mange privatpersoner i styret
 ... at hvor mange gløsing er må til for å styre en festival?
 ... at bare åtte, så lenge fem av dem er fra østlandet
 ... at ingen av dem har kjent på livet uten au pair
 ... at au pair, au pair, au pair (0379)
 ... at mam'en til Bentås fra Maaanilllaaaa
 ... at det er ikke lett å være rebell i Moholtkjeller'n din
 ... at Næss har tatt opp mange forskjellige mennesker
 ... at noen som tenker med hodet
 ... at noen som tenker med pikken
 ... at skylder på mystisk porno
 ... at Næss er positiv til kurs i tenking
 ... at nesten lyst til å bli med i ISFIT så jeg kan ha Amal-sex
 ... at De Sorte Faars Ridderskabb
 ... at nå faar det være nok dårlige ordspill
 ... at slike arrangementer ikke er bææærekraftige
 ... at noen kan bli litt vanskelige å faarstå
 ... at vi følger heldigvis Vææær varsom-plakaten
 ... at UKA har ledere som tenker både med pikken og med pengeboka
 ... at fitteblekkas kulturredaktør holder på å bli radikaliseret
 ... at og da snakker vi ikke om den gode typen
 ... at blir mange motivational nasheeds
 ... at rulleskøytemannen, nå også på Jodel
 ... at og på asfalt
 ... at og på gress
 ... at såå kjipt når crushen ruller vekk i solnedgangen
 ... at ruller ned i kjelleren
 ... at eller nei
 ... at ... at how much wood would Julie Wood do if Julie Wood would do wood

MYSTISK HARDPORNOFUNN PÅ BIBLIOTEKET ?

-- Jeg blir potensielt støtt, sier anonym KLST-er.

Mellom alle Donald-bladene og Quisling-biografiene fant en representant fra Klubbstyret en Bunnprispose fylt med hardcore pornografisk materiale av typen vintage. Den anonyme innsenderen ble ifølge ham selv utsatt for noe helt nytt.

-- Jeg ble fascinert av mengden hår. Ikke noe galt i det, sier han.

Samtidig er han engstelig for hvor lett tilgjengelig materialet lå. Han er redd for at flere kan bli utsatt for det han omtaler som potensielt støtende materiale.

-- Jeg snubla over det mens jeg chilla i Loungen vår liksom. Snoka ikke altså, lover. Men plutselig var posen der. Klarer jeg finne det klarer andre det. sier han.

Spitposten har fått tilgang til posen, og det viser seg at det bare er noen utgaver av studentavisa Universitas.

-- Folk kan bli støtt av den forferdelige kildebruken og den generelt lave kvaliteten på journalistikken, sier leder Øyvind Aren Hallvig Bentås for Studentersamfundet.

Finanssytret derimot mener dette kunne vært unngått.

-- Sånn går det når Biblioteket får beholde sitt frie og hippe image. Et stort møtobord hadde skjult posen, så dette ikke hadde skjedd, sier FS-leder Dag Herrem.

VI LEVER I ENDETIDENE, SIER EN TYDELIG OPPGITT FORKYNNER SOM HAR VÆRT I KONTAKT MED DVERGENS HJELPERE

Vår forkynner og frelser Quigsling, her med hans andre kone, Miriam Batseba, tar stitt standpunkt mot giftemål mellom likekjønnede. Batseba (til høyre), tydelig feil-kledd i en blanding av flannel og rød fløyel, trives ikke med sin voldelige make.

-- Ydmykelse, åh, purrer Propheten om de purpur-røde kinnene til sin «elskede».

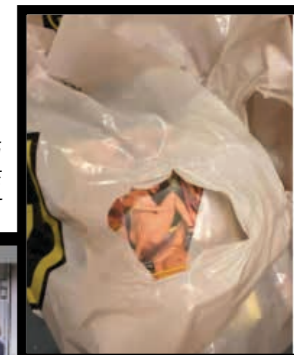
Han har fremmet et resolusjonsforslag på generalforsamlingen, hvor han ber samfundet fordømme utviklingen.

-- Ekteskapet, og ekteskapenes, hellighet må bevares, sier han, og fiker forsiktig sin elskede.

-- Jeg håper å se deg og ditt røde medlemskort, avslutter Quigsling.

FOTO STJÅLET AV NYSJERRIG OG PRIVATLIVSOVERSKREDENDE SYKELIG STUDENT

ÅPENT BREV TIL UIO – DET ER VÅR PORNO

Spitpostens favorittaktivitet etter hardcore samfundskritikk er hardcore oldsk00L 90-tallsporno. Det er derfor svært sannsynlig at den mystiske hardcore-pornoen funnet på lageret til samfundssyningsvitenskapelig fakultet ved UiO er vår. Forklaring på funnsted er mest sannsynlig at rumperyttere med dårlig kontroll over lånt eiendom mistet posen under "korhelg" i kalde sørlige strøg. Vi føler oss særdeles krenket av Universitas dekning, så vel som Dagbladets særs ukritiske (UKRITISK SIER VI!) klipping av saken. Bedre journalistikk, dømmekraft, sprag, og fotos bør etter-

strebes i alle ledd. Vår seksuelle frihet og private eiendom bør ikke kastes ut i media på dette vis da vi er av et samfundslag Oslobygda tydeligvis ikke gjenkjenner. Vi ser at posen sendes tilbake oss, ved Elgsetergate 1, 7030 Trondheim snarest og at posen forblir uknytt. Merk gjerne pakken med "prophetens leilighet" da de har ytret ønske om litt innspill om hva som skjer i de nyere dager.

xoxo
Din, alltid.

Mystisk hardporno-funn på Blindern

Utsnitt fra en avisartikkel som snakker om et funn av hardporno i en pose på Blindern. Teksten inkluderer bilder av personer og referanser til tidligere saker.

SCANN QR-
KODEN FOR MER
INFORMASJON

PÅ FLYTTEFOT?

VI SPANDERER 3 MND HUSLEIE+MARKEDSPAKKE

MØT OSS 21. APRIL FRA KL. 10:00 - 14:00

PÅ STRIPA PÅ GLØSHAUGEN! VI SES!

SE MER PÅ [HEM.NO/STUDENT](https://hem.no/student)

THOR IVAR SJAASTAD
474 62 092
thor.ivar.sjaastad@hem.no

ERLEND RENDUM
984 73 032
erlend.rendum@hem.no

KIRSTI NÆSS OLSEN
464 00 865
kirsti.olsen@hem.no

Vår suksess er basert på
målsettingen om å yte Det
Lille Ekstra. Alltid!
www.hem.no
73 87 15 70
post@hem.no

Heimdal
Eiendomsmegling
Det Lille Ekstra. Alltid!